

REGULAMENTUL (UE) 2023/1115 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 31 mai 2023****privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii și exportul din Uniune a anumitor produse de bază și produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Pădurile oferă o mare varietate de beneficii economice, sociale și de mediu, inclusiv lemn și produse forestiere nelemnoase, precum și servicii de mediu esențiale pentru umanitate, dat fiind că adăpostesc cea mai mare parte a biodiversității terestre a Pământului. Acestea mențin funcțiile ecosistemului, contribuie la protejarea sistemului climatic, furnizează aer curat și au un rol esențial în ceea ce privește purificarea apelor și a solurilor, precum și retenția de apă și realimentarea apelor freactice. Zonele forestiere mari reprezintă o sursă de umiditate și contribuie la prevenirea deșertificării regiunilor continentale. În plus, pădurile asigură subzistența și veniturile pentru aproximativ o treime din populația lumii, iar distrugerea pădurilor are consecințe grave asupra mijloacelor de trai ale persoanelor cele mai vulnerabile, inclusiv ale popoarelor indigene și comunităților locale care depind în foarte mare măsură de ecosistemele forestiere. Mai mult, defrișările și degradarea pădurilor reduc nivelul absorbantilor esențiali de carbon. Defrișările și degradarea pădurilor sporesc și probabilitatea contactelor dintre animalele sălbatice, animalele de fermă și oameni, mărinnd astfel riscul răspândirii unor noi boli și riscul apariției unor noi epidemii și pandemii.
- (2) Defrișările și degradarea pădurilor au loc într-un ritm alarmant. Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) estimează că 420 de milioane de hectare de pădure – aproximativ 10 % din arealul pădurilor existente astăzi la nivel mondial, echivalent unei suprafețe mai mari decât suprafața Uniunii Europene – au fost pierdute în întreaga lume în perioada 1990-2020. Defrișările și degradarea pădurilor sunt, la rândul lor, factori determinanți importanți ai încălzirii globale și ai declinului biodiversității – cele mai importante două provocări de mediu ale epocii noastre. Cu toate acestea, în fiecare an, planeta continuă să piardă 10 milioane de hectare de pădure. Pădurile sunt, de asemenea, puternic afectate de schimbările climatice și vor trebui depășite numeroase dificultăți pentru a asigura adaptabilitatea și reziliența pădurilor în deceniile următoare.
- (3) Defrișările și degradarea pădurilor contribuie în mai multe moduri la criza climatică globală. Cel mai important, acestea sporesc nivelul emisiilor de gaze cu efect de seră prin incendiile forestiere asociate, eliminând definitiv capacități de absorbție a carbonului, diminuând reziliența zonei afectate la schimbările climatice și reducând în mod substanțial biodiversitatea acesteia și reziliența față de boli și dăunători. Numai defrișările generează 11 % din volumul emisiilor de gaze cu efect de seră, astfel cum se afirmă în raportul special din 2019 privind schimbările climatice și terenurile al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC).
- (4) Degradarea climatică determină declinul biodiversității la nivel mondial, iar declinul biodiversității agravează schimbările climatice, între cele două fenomene existând astfel o legătură indisolubilă, astfel cum au confirmat studii recente. Biodiversitatea și ecosistemele sănătoase sunt fundamentale pentru dezvoltarea rezistentă la schimbările climatice. Insectele, păsările și mamiferele acționează ca polenizatori și dispersoare de semințe și pot contribui la stocarea carbonului într-un mod mai eficient, direct sau indirect. Pădurile asigură totodată realimentarea continuă a resurselor de apă și prevenirea secetei și a efectelor dăunătoare ale acesteia asupra comunităților locale, inclusiv asupra popoarelor indigene. Reducerea drastică a gradului de despădurire și degradare a pădurilor și refacerea sistemică a pădurilor și a altor ecosisteme reprezintă unica și cea mai mare oportunitate oferită de natură în vederea atenuării schimbărilor climatice.

⁽¹⁾ JO C 275, 18.7.2022, p. 88.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 19 aprilie 2023 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 16 mai 2023.

- (5) Biodiversitatea este esențială pentru reziliența ecosistemelor și a serviciilor aferente, atât la nivel local, cât și la nivel global. Mai mult de jumătate din produsul intern brut mondial depinde de natură și de serviciile pe care le oferă aceasta. Trei mari sectoare economice – construcții, agricultură, industria alimentară și a băuturilor – toate depind în mare măsură de natură. Declinul biodiversității constituie o amenințare la adresa ciclurilor hidrologice și a sistemelor alimentare durabile, punând în pericol securitatea alimentară și nutriția. Peste 75 % din tipurile de culturi alimentare de la nivel mondial se bazează pe zoogamie. În plus, mai multe sectoare industriale se bazează pe diversitatea genetică și pe serviciile ecosistemice ca factori de producție esențiali, în special pentru medicamente, inclusiv antimicrobiene.
- (6) Schimbările climatice, declinul biodiversității și despăduririle sunt preocupări de maximă importanță la nivel mondial, care afectează supraviețuirea umanității și condițiile de viață durabile pe Pământ. Accelerarea schimbărilor climatice, declinul biodiversității și degradarea mediului, asociate cu exemple concrete ale efectelor devastatoare ale acestora asupra naturii, a condițiilor de viață ale oamenilor și a economiilor locale, au dus la recunoașterea tranziției verzi ca obiectiv definitoriu al epocii noastre și ca o chestiune de egalitate de gen și de echitate între generații.
- (7) Apărătorii drepturilor omului în domeniul mediului, care depun eforturi pentru a proteja și a promova drepturile omului în ceea ce privește mediul, inclusiv accesul la apă, aer și pământ curate, sunt adesea ținta persecuțiilor și a atacurilor letale. Respectivul atacuri afectează în mod disproporționat popoarele indigene. Potrivit rapoartelor din 2020, peste două treimi dintre victimele respectivelor atacuri militau pentru apărarea pădurilor lumii împotriva defrișărilor și a dezvoltării industriale.
- (8) Consumul la nivelul Uniunii este un important factor determinant al defrișării și degradării pădurilor la scară globală. În cadrul evaluării impactului prezentului regulament, s-a estimat că, în lipsa unei intervenții de reglementare adecvate, doar consumul și producția la nivelul Uniunii a șase produse de bază (bovine, cacao, cafea, palmier pentru ulei, soia și lemn) ar determina creșterea gradului de defrișare cu aproximativ 248 000 de hectare anual, până în 2030.
- (9) În ceea ce privește situația pădurilor la nivelul Uniunii, Raportul din 2020 privind starea pădurilor din Europa arată că, în perioada 1990-2020, suprafața pădurilor din Europa a crescut cu 9 %, cantitatea de carbon stocat în biomasă a crescut cu 50 %, iar aprovizionarea cu lemn a crescut cu 40 %. Pădurile primare și cele care se regenerează în mod natural sunt amenințate, printre altele, de gestionarea intensivă, iar biodiversitatea și caracteristicile structurale unice ale acestora sunt în pericol. În plus, Agenția Europeană de Mediu a constatat că mai puțin de 5 % din suprafețele împădurite la nivel european sunt considerate în prezent a fi neperturbate sau naturale, în timp ce 10 % din suprafețele împădurite la nivel european au fost clasificate ca fiind gestionate intensiv. Ecosistemele forestiere trebuie să facă față unor presiuni multiple cauzate de schimbările climatice, variind de la fenomene meteorologice extreme la dăunători, precum și activităților umane care afectează în mod negativ ecosistemele și habitatele. În special, gestionarea intensivă a pădurilor cu vârste egale prin tăierea rasă și îndepărtarea lemnului mort poate avea un efect dramatic asupra habitatelor în ansamblul lor.
- (10) În 2019, Comisia a adoptat mai multe inițiative pentru a aborda crizele de mediu la nivel mondial, inclusiv acțiuni specifice în domeniul defrișărilor. În comunicarea sa din 23 iulie 2019 referitoare la intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial (comunicarea intitulată „Intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial”), Comisia a identificat ca prioritate reducerea amprentei asupra terenurilor a consumului din Uniune și a încurajat consumul de produse în Uniune provenite din lanțuri de aprovizionare care nu implică defrișări. În comunicarea sa din 11 decembrie 2019 referitoare la „Pactul verde european”, Comisia a prezentat o nouă strategie de creștere care are drept scop transformarea Uniunii într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, competitivă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, întemeiată pe un liber schimb sustenabil și bazat pe norme, în care să nu existe emisii nete de gaze cu efect de seră în 2050 și în care creșterea economică să fie decuplată de utilizarea resurselor, niciun cetățean sau teritoriu nefiind lăsat în urmă. Pactul urmărește, de asemenea, să protejeze, să conserve și să consolideze capitalul natural al Uniunii, precum și să protejeze sănătatea și bunăstarea cetățenilor și a generațiilor viitoare împotriva riscurilor legate de mediu și a impacturilor aferente. În plus, Pactul verde european urmărește să ofere cetățenilor și generațiilor viitoare, printre altele, aer proaspăt, apă curată, sol sănătos și biodiversitate. În acest scop, Comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 referitoare la o strategie a UE privind biodiversitatea pentru 2030: Readucerea naturii în viețile noastre (denumită în continuare „strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030”), Comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 referitoare la o strategie de la fermă la consumator pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic (strategia „De la fermă la consumator”), Comunicarea Comisiei din 16 iulie 2021 referitoare la o nouă strategie a UE pentru păduri pentru 2030, Comunicarea Comisiei din 12 mai 2021 referitoare la Calea către o planetă sănătoasă pentru toți, Planul de acțiune al UE „Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului” și alte strategii relevante, cum ar fi Comunicarea Comisiei din 30 iunie 2021 referitoare la o viziune pe termen lung pentru zonele rurale ale UE – către zone rurale mai puternice, conectate, reziliente și prospere până în 2040, elaborate în cadrul Pactului verde european subliniază și mai mult importanța acțiunilor privind protecția și reziliența pădurilor. În special, strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 vizează protejarea naturii și inversarea tendinței de degradare a ecosistemelor. În cele din urmă,

Comunicarea Comisiei din 11 octombrie 2018 referitoare la o bioeconomie durabilă pentru Europa: consolidarea legăturilor dintre economie, societate și mediu îmbunătățește protecția mediului și a ecosistemelor, răspunzând în același timp cererii tot mai mari de alimente, hrană pentru animale, energie, materiale și produse, căutând noi modalități de a produce și de a consuma.

- (11) Statele membre și-au exprimat în mod repetat îngrijorarea cu privire la problema persistentă a defrișărilor și a degradării pădurilor. Acestea au subliniat că, întrucât actualele politici și acțiuni la nivel mondial în materie de conservare, refacere și gestionare durabilă a pădurilor nu sunt suficiente pentru a stopa defrișările, degradarea pădurilor și pierderea biodiversității, se impune o acțiune consolidată la nivelul Uniunii pentru a contribui într-un mod mai eficient la realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD), în temeiul Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă, care a fost adoptată de toate statele membre ale Organizației Națiunilor Unite (ONU) în 2015. Consiliul a sprijinit în mod specific anunțul Comisiei din comunicarea referitoare la intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial, și anume că va evalua măsuri suplimentare, cu sau fără caracter normativ, precum și că va prezenta propuneri pentru ambele tipuri de măsuri. Uniunea și statele membre au aprobat, de asemenea, Deceniul de acțiune al ONU privind ODD, Deceniul ONU pentru refacerea ecosistemelor și Deceniul ONU al agriculturii familiale.
- (12) Parlamentul European a evidențiat faptul că distrugerea, degradarea și conversia în curs a pădurilor și a ecosistemelor naturale la nivel mondial, precum și încălcările drepturilor omului sunt legate, în mare măsură, de expansiunea producției agricole – în special prin transformarea pădurilor în terenuri agricole destinate obținerii unui număr de produse de bază și de produse pentru care este o cerere ridicată. La 22 octombrie 2020, Parlamentul European a adoptat o rezoluție în conformitate cu articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), prin care solicita Comisiei să prezinte, în temeiul articolului 192 alineatul (1) din TFUE, o propunere de „cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE” bazată pe obligația de diligență.
- (13) Combaterea defrișărilor și a degradării pădurilor constituie o parte importantă a pachetului de măsuri care se impun pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru respectarea angajamentelor asumate de Uniune în cadrul Pactului verde european, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice ⁽³⁾ (denumit în continuare „Acordul de la Paris”), precum și a celui de al optulea program de acțiune pentru mediu adoptat prin Decizia (UE) 2022/591 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ și a angajamentului obligatoriu din punct de vedere juridic asumat în temeiul Regulamentului (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ de a atinge neutralitatea climatică cel târziu până în 2050 și de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 % până în 2030 în comparație cu nivelurile din 1990.
- (14) Combaterea defrișărilor și a degradării pădurilor constituie, de asemenea, o parte importantă a pachetului de măsuri necesare pentru a combate pierderea biodiversității și pentru a respecta angajamentele asumate de Uniune în temeiul Convenției ONU privind diversitatea biologică (CBD) ⁽⁶⁾, al Pactului verde european, al strategiei UE privind biodiversitatea pentru 2030 și al obiectivelor conexe ale Uniunii de refacere a naturii.
- (15) Pădurile primare sunt unice și de neînlocuit. Plantațiile forestiere și pădurile plantate au o compoziție diferită a biodiversității și oferă servicii ecosistemice diferite în comparație cu pădurile primare și cu cele care se regenerează în mod natural.
- (16) Expansiunea agricolă generează aproape 90 % din volumul defrișărilor la nivel mondial, mai mult de jumătate din volumul pierderilor suprafețelor împădurite fiind o consecință a conversiei pădurilor în terenuri cultivate, în timp ce pășunatul animalelor este responsabil pentru pierderea suprafețelor împădurite într-o pondere de aproape 40 %.
- (17) Producția de hrană pentru animale poate contribui la defrișări și la degradarea pădurilor. Prin promovarea unor practici agricole alternative durabile se pot aborda provocările de mediu și climatice și se pot preveni defrișările și degradarea pădurilor la nivel mondial. Stimuletele pentru adoptarea unei alimentații mai echilibrate, mai sănătoase și mai nutritive și a unui stil de viață mai durabil pot reduce presiunea asupra terenurilor și a resurselor.

⁽³⁾ JO L 282, 19.10.2016, p. 4.

⁽⁴⁾ Decizia (UE) 2022/591 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 aprilie 2022 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2030 (JO L 114, 12.4.2022, p. 22).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

⁽⁶⁾ Decizia 93/626/CEE a Consiliului din 25 octombrie 1993 privind încheierea Convenției privind diversitatea biologică (JO L 309, 13.12.1993, p. 1).

- (18) În perioada 1990-2008, Uniunea a importat și a consumat o treime din produsele agricole comercializate la nivel mondial asociate cu defrișările. În perioada respectivă, consumul la nivelul Uniunii a fost responsabil pentru 10 % din volumul defrișărilor la nivel mondial asociate cu producția de bunuri sau cu prestarea de servicii. Chiar dacă ponderea relativă a consumului la nivelul Uniunii este în scădere, acesta este un factor major disproporționat care contribuie la fenomenul defrișărilor. Prin urmare, Uniunea ar trebui să ia măsuri pentru a reduce la minimum defrișările și degradarea pădurilor la nivel mondial determinate de consumul său de anumite produse de bază și alte produse și, astfel, să încerce să își reducă contribuția la emisiile de gaze cu efect de seră și la declinul biodiversității la nivel mondial, precum și să promoveze modele durabile de producție și consum în Uniune și în întreaga lume. Pentru a avea cel mai mare impact, politica Uniunii ar trebui să vizeze influențarea pieței mondiale, nu numai a lanțurilor de aprovizionare către Uniune. Parteneriatele și cooperarea internațională eficientă, inclusiv acordurile de comerț liber, cu țările producătoare și consumatoare au un caracter fundamental în acest sens.
- (19) Uniunea este angajată să promoveze și să pună în aplicare politici ambițioase privind mediul și clima în întreaga lume, în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special cu articolul 37, care prevede că un nivel ridicat de protecție a mediului și îmbunătățirea calității mediului trebuie să fie integrate în politicile Uniunii și asigurate în conformitate cu principiul dezvoltării durabile. Ca parte a dimensiunii externe a Pactului verde european, acțiunile întreprinse în temeiul prezentului regulament ar trebui să țină seama de importanța acordurilor, angajamentelor și cadrelor globale existente care contribuie la reducerea defrișărilor și a degradării pădurilor, cum ar fi Planul strategic pentru păduri al ONU pentru perioada 2017-2030 și obiectivele globale conexe pentru păduri, Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) și Acordul de la Paris, CBD și cadrul global post-2020 pentru biodiversitate conex, Planul strategic global privind biodiversitatea pentru 2011-2020 și obiectivele de la Aichi privind biodiversitatea conexe și Convenția ONU pentru combaterea deșertificării, precum și de cadrul multilateral în sprijinul abordării cauzelor profunde ale defrișărilor și ale degradării pădurilor, cum ar fi ODD și Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene.
- (20) Stoparea defrișărilor și refacerea pădurilor degradate este o componentă esențială a ODD. Prezentul regulament ar trebui să contribuie în special la îndeplinirea obiectivelor privind viața terestră (ODD 15), acțiunile climatice (ODD 13), consumul și producția responsabile (ODD 12), eradicarea foametei (ODD 2) și sănătatea și bunăstarea (ODD 3). Obiectivul relevant 15.2 de stopare a defrișărilor până în 2020 nu a fost îndeplinit, subliniind caracterul urgent al unor acțiuni ambițioase și eficiente.
- (21) Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să răspundă Declarației de la New York privind pădurile, o declarație politică fără caracter juridic obligatoriu care vizează aprobarea unui calendar global pentru reducerea la jumătate a volumului pierderii pădurilor naturale până în 2020 și depunerea eforturilor pentru a-i pune capăt până în 2030. Declarația a fost aprobată de zeci de guverne, multe dintre cele mai mari întreprinderi din lume, precum și de societatea civilă influentă și de organizații ale popoarelor indigene. De asemenea, a solicitat sectorului privat să îndeplinească obiectivul de eliminare a defrișărilor din producția de produse agricole de bază, cum ar fi uleiul de palmier, soia, hârtia și produsele din carne de vită cel târziu până în 2020, obiectiv care nu a fost atins. În plus, prezentul regulament ar trebui să contribuie la Planul strategic pentru păduri al ONU pentru perioada 2017-2030, al cărui prim obiectiv global privind pădurile este reprezentat de inversarea pierderii suprafețelor împădurite la nivel mondial prin gestionarea durabilă a pădurilor, inclusiv prin protecție, refacere, împădurire și reîmpădurire, precum și intensificarea eforturilor de prevenire a degradării pădurilor și de a contribui la efortul global de combatere a schimbărilor climatice.
- (22) Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să răspundă Declarației liderilor de la Glasgow privind pădurile și utilizarea terenurilor efectuate cu ocazia Conferinței ONU privind schimbările climatice din noiembrie 2021, care recunoaște că „pentru a ne îndeplini obiectivele în materie de utilizare a terenurilor, climă, biodiversitate și dezvoltare durabilă, atât la nivel global, cât și la nivel național, vor fi necesare acțiuni transformatoare ulterioare în următoarele domenii interconectate: producția și consumul durabile; dezvoltarea infrastructurii; comerț, finanțe și investiții; precum și sprijinul pentru micii fermieri, popoarele indigene și comunitățile locale”. Semnatarii s-au angajat să colaboreze pentru a opri și a inversa tendința de pierdere a suprafețelor împădurite și degradarea terenurilor până în 2030 și au subliniat că ar consolida eforturile comune de facilitare a politicilor comerciale și de dezvoltare, la nivel internațional și intern, care promovează dezvoltarea durabilă și producția și consumul durabile de produse de bază și care funcționează în beneficiul reciproc al țărilor.
- (23) În calitate de membru al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), Uniunea s-a angajat să promoveze un sistem comercial multilateral universal, bazat pe norme, deschis, transparent, previzibil, incluziv, nediscriminatoriu și echitabil în cadrul OMC, precum și o politică comercială deschisă, durabilă și fermă. Prin urmare, domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să includă produsele de bază și produsele obținute în Uniune, precum și produsele de bază și produsele importate în Uniune.

- (24) Provocările cu care se confruntă planeta din cauza schimbărilor climatice și a declinului biodiversității pot fi soluționate numai prin acțiuni la nivel mondial. Uniunea ar trebui să fie un actor global cu influență, care să conducă atât prin puterea exemplului cât și prin preluarea rolului de lider în cadrul cooperării internaționale pentru a crea un sistem multilateral deschis și echitabil, în care comerțul durabil să fie un factor-cheie al tranziției verzi, cu scopul de a combate schimbările climatice și de a inversa declinul biodiversității.
- (25) Prezentul regulament are în vedere și comunicările Comisiei din 22 iunie 2022 referitoare la puterea parteneriatelor comerciale: împreună pentru o creștere economică verde și justă și din 18 februarie 2021 referitoare la revizuirea politicii comerciale – o politică comercială deschisă, durabilă și fermă, în care se afirmă că, odată cu noile provocări interne și externe și, în special, odată cu un nou model de creștere mai durabilă, astfel cum a fost definit în Pactul verde european și în Strategia digitală europeană, conținută în Comunicarea Comisiei din 19 februarie 2020 referitoare la conturarea viitorului digital al Europei, Uniunea necesită o nouă strategie de politică comercială – care să sprijine realizarea obiectivelor sale de politică internă și externă și să promoveze o mai mare sustenabilitate în conformitate cu angajamentul său de a pune în aplicare pe deplin ODD. Este necesar ca politica comercială să joace un rol deplin în sprijinirea redresării Uniunii în urma pandemiei de COVID-19 și în transformările ecologice și digitale ale economiei și către construirea unei Uniuni mai reziliente la nivel mondial.
- (26) În conformitate cu comunicarea sa din 22 iunie 2022 referitoare la puterea parteneriatelor comerciale: împreună pentru o creștere economică verde și justă, Comisia își intensifică colaborarea cu partenerii comerciali pentru a promova respectarea standardelor internaționale de muncă și de mediu. Comunicarea preconizează capitole solide privind dezvoltarea durabilă, conținând clauze privind defrișările și degradarea pădurilor. Asigurarea punerii în aplicare a acordurilor comerciale actuale și încheierea de noi acorduri comerciale cu astfel de capitole vor completa obiectivele prezentului regulament.
- (27) Prezentul regulament ar trebui să vină în completarea altor măsuri propuse în comunicarea referitoare la intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial, în special lucrul în parteneriat cu țările producătoare pentru a le sprijini în abordarea cauzelor profunde ale despăduririlor, cum ar fi guvernanta deficitară, aplicarea ineficientă a legii și corupția, și consolidarea cooperării internaționale cu principalele țări consumatoare, printre altele, prin încurajarea comerțului cu produse care nu implică defrișări și a adoptării unor măsuri similare în scopul evitării introducerii pe piețele lor a produselor provenite din lanțuri de aprovizionare asociate cu defrișări și degradarea pădurilor.
- (28) Prezentul regulament ar trebui să țină seama de principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării și să servească la promovarea și facilitarea cooperării cu țările în curs de dezvoltare, în special cu țările cel mai puțin dezvoltate, printre altele prin furnizarea de asistență tehnică și financiară, acolo unde este posibil și relevant.
- (29) În coordonare cu statele membre, Comisia ar trebui să lucreze în continuare în parteneriat cu țările producătoare și, în general, să colaboreze cu organizațiile și organismele internaționale, precum și cu părțile interesate relevante active pe teren prin dialoguri multipartite. Comisia ar trebui să își consolideze sprijinul și stimulentele în ceea ce privește protejarea pădurilor și tranziția către fabricarea unor produse care nu implică defrișări, recunoașterea și consolidarea rolului și drepturilor popoarelor indigene, ale comunităților locale, ale micilor fermieri și ale microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-urilor), îmbunătățirea guvernantei și a regimului funciar, creșterea gradului de aplicare a legii și promovarea gestionării durabile a pădurilor, cu accent pe practicile forestiere mai apropiate de natură, pe baza unor indicatori și praguri bazate pe date științifice, ecoturismul, agricultura rezilientă la schimbările climatice, diversificarea, agroecologia și agrosilvicultura. În acest sens, Comisia ar trebui să recunoască pe deplin rolul și drepturile popoarelor indigene și ale comunităților locale în protejarea pădurilor, ținând seama de principiul consimțământului liber, prealabil și în cunoștință de cauză (FPIC). Pe baza experienței și a lecțiilor învățate în contextul inițiativelor existente, Uniunea și statele membre ar trebui să lucreze pentru realizarea de parteneriate cu țările producătoare, la cererea acestora, și pentru a aborda provocările globale, venind în același timp în întâmpinarea nevoilor locale și acordând atenție provocărilor cu care se confruntă micii fermieri, în conformitate cu comunicarea referitoare la intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial. Abordarea bazată pe parteneriat ar trebui să sprijine țările producătoare și părți ale acestora în ceea ce privește protejarea, refacerea și utilizarea durabilă a pădurilor, contribuind astfel la obiectivul prezentului regulament de a reduce defrișările și degradarea pădurilor, inclusiv prin utilizarea tehnologiilor digitale, a informațiilor geospațiale, precum și prin consolidarea capacităților.

- (30) Operatorii și comercianții ar trebui să se afle sub incidența obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, indiferent dacă punerea la dispoziție pe piață are loc prin mijloace tradiționale sau online. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să asigure faptul că în fiecare lanț de aprovizionare există un operator în sensul prezentului regulament care are sediul în Uniune și care poate răspunde în cazul neîndeplinirii obligațiilor prevăzute în prezentul regulament. Comisia și statele membre ar trebui să monitorizeze punerea în aplicare a prezentului regulament și să identifice dacă evoluțiile digitale și tehnologice necesită specificații sau inițiative suplimentare, după caz, în viitor.
- (31) O altă acțiune importantă anunțată în comunicarea referitoare la intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial este înființarea observatorului UE privind defrișările, degradarea pădurilor și modificările suprafeței împădurite la nivel mondial, precum și factorii asociați (denumit în continuare „observatorul UE”), lansat de Comisie pentru a îmbunătăți monitorizarea modificărilor suprafeței împădurite la nivel mondial și a factorilor asociați. Pe baza instrumentelor de monitorizare existente, inclusiv a produselor Copernicus și a altor surse disponibile în sfera publică sau privată, observatorul UE ar trebui să faciliteze accesul entităților publice, al consumatorilor și al întreprinderilor la informații privind lanțurile de aprovizionare, furnizând date și informații ușor de înțeles care să coreleze defrișările, degradarea pădurilor și modificările suprafețelor împădurite la nivel mondial cu cererea de produse de bază și produse și cu comercializarea acestora la nivelul Uniunii. Observatorul UE ar trebui să sprijine astfel punerea în aplicare a prezentului regulament prin furnizarea de dovezi științifice cu privire la defrișările și degradarea pădurilor la nivel mondial și comerțul asociat acestora. Observatorul UE ar trebui să pună la dispoziție hărți ale acoperirii terenurilor, inclusiv cu serii cronologice începând de la data-limită definită în prezentul regulament și o serie de clase care permit examinarea compoziției peisajului. Observatorul UE ar trebui să participe la dezvoltarea unui sistem de alertă timpurie care să combine capacități de cercetare și de monitorizare. În ceea ce privește prezentul regulament, atunci când acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic, obiectivul sistemului de alertă timpurie ar trebui să fie acela de a face parte dintr-o platformă care poate asista autoritățile competente, operatorii, comercianții și alte părți interesate relevante și care poate furniza o monitorizare continuă și notificarea timpurie cu privire la posibile activități de defrișare sau de degradare a pădurilor. Respectiva platformă ar trebui să fie operațională cât mai curând posibil. Observatorul UE ar trebui să colaboreze cu autoritățile competente, cu organizațiile și organismele internaționale relevante, cu institutele de cercetare, cu organizațiile neguvernamentale, cu operatorii, cu comercianții, cu țările terțe și cu alte părți interesate relevante.
- (32) Cadru juridic existent al Uniunii se axează pe combaterea exploatării forestiere ilegale și pe comerțul asociat acestora și nu abordează direct problema defrișărilor. Acesta constă în Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (7) și în Regulamentul (CE) nr. 2173/2005 al Consiliului (8). Ambele regulamente au fost evaluate în cadrul unei verificări a adecvării, care a stabilit că, deși legislația a avut un impact pozitiv asupra guvernării în domeniul forestier, obiectivele celor două regulamente – și anume reducerea exploatării forestiere ilegale și a comerțului asociat acesteia și reducerea consumului de lemn recoltat ilegal în Uniune – nu au fost îndeplinite, concluzionându-se că axarea exclusivă pe legalitatea lemnului nu a fost suficientă pentru a îndeplini obiectivele stabilite.
- (33) Rapoartele disponibile confirmă faptul că o parte semnificativă a defrișărilor în curs este legală în conformitate cu legislația țării de producție. Potrivit estimărilor din cadrul unui raport al *Forest Policy Trade and Finance Initiative* publicat în mai 2021, în perioada 2013-2019, aproximativ 30 % din volumul defrișărilor destinate agriculturii comerciale în țările tropicale aveau caracter legal. Datele disponibile tind să se concentreze asupra țărilor cu o guvernare deficitară – ponderea globală a defrișărilor ilegale ar putea fi mai mică, dar furnizează deja date clare care indică faptul că excluderea defrișărilor legale în țara de producție subminează eficacitatea măsurilor de politică.
- (34) Evaluarea impactului posibilelor măsuri de politică pentru abordarea defrișărilor și a degradării pădurilor cauzate de Uniune, concluziile Consiliului din 16 decembrie 2019 și rezoluția Parlamentului European din 22 octombrie 2020 identifică în mod clar necesitatea de a stabili defrișările și degradarea pădurilor drept criterii directe pentru viitoarele măsuri adoptate de Uniune. Concentrarea doar asupra legalității ar putea implica un risc de reducere a standardelor de mediu în vederea obținerii accesului pe piață. Prin urmare, noul cadru juridic al Uniunii ar trebui să abordeze atât aspectul legalității, cât și dacă fabricarea produselor de bază relevante și a produselor relevante implică sau nu defrișări.
- (35) Definiția produselor care „nu implică defrișări” ar trebui să fie suficient de largă pentru a viza defrișările și degradarea pădurilor, ar trebui să asigure claritate juridică și să fie măsurabilă pe baza unor date cantitative, obiective și recunoscute la nivel internațional.

(7) Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn (JO L 295, 12.11.2010, p. 23).

(8) Regulamentul (CE) nr. 2173/2005 al Consiliului din 20 decembrie 2005 privind instituirea unui regim de licențe FLEGT pentru importurile de lemn în Comunitatea Europeană (JO L 347, 30.12.2005, p. 1).

- (36) În sensul prezentului regulament, utilizarea agricolă ar trebui să fie definită ca fiind utilizarea terenurilor în scopuri agricole. În acest sens, Comisia ar trebui să elaboreze orientări pentru a clarifica interpretarea acestei definiții, în special în ceea ce privește conversia pădurilor în terenuri care nu sunt destinate utilizării agricole.
- (37) În conformitate cu definițiile FAO, sistemele agroforestiere, inclusiv în cazul în care culturile sunt crescute sub coronament, precum și sistemele agrosilvice, silvopastorale și agrosilvopastorale, nu ar trebui să fie considerate păduri, ci ca reprezentând o utilizare agricolă.
- (38) Prezentul regulament ar trebui să vizeze produsele de bază al căror consum la nivelul Uniunii este cel mai relevant în ceea ce privește contribuția la fenomenul defrișărilor și al degradării pădurilor la nivel mondial și pentru care o intervenție la nivel de politică a Uniunii ar putea aduce cele mai mari beneficii per valoare unitară a comerțului. O analiză amplă a literaturii de specialitate relevante, și anume a surselor primare care estimează impactul consumului la nivelul Uniunii asupra defrișărilor la nivel mondial și legătura dintre amprenta de mediu respectivă și anumite produse de bază, a fost efectuată în cadrul studiului de fundamentare a evaluării impactului pentru prezentul regulament și a făcut obiectul verificării încrucișate prin consultări ample cu părțile interesate. Acest proces s-a finalizat cu elaborarea unei prime liste de opt produse de bază. Lemnul a fost inclus direct în domeniul de aplicare, întrucât făcea deja obiectul Regulamentului (UE) nr. 995/2010. Potrivit unui document de cercetare ⁽⁹⁾ recent utilizat pentru analiza eficienței, șapte produse de bază reprezintă cea mai mare pondere a defrișărilor cauzate de Uniune din cele opt produse de bază analizate în respectivul document de cercetare: palmier pentru ulei (34,0 %), soia (32,8 %), lemn (8,6 %), cacao (7,5 %), cafea (7,0 %), bovine (5,0 %) și cauciuc (3,4 %).
- (39) Pentru a se asigura că prezentul regulament își îndeplinește obiectivele, este important să se asigure că hrana pentru animale care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament nu conduce la defrișări. Prin urmare, operatorii care introduc pe piață sau exportă produse relevante care conțin sau au fost fabricate folosind bovine care au fost hrănite cu produse relevante care conțin sau au fost fabricate utilizând alte produse de bază relevante sau produse relevante, ar trebui să se asigure, în cadrul procesului lor privind sistemul lor due diligence, că hrana pentru animale nu implică defrișări. În acest caz, cerințele privind geolocalizarea prevăzute în temeiul prezentului regulament ar trebui să vizeze doar localizarea geografică a fiecărei unități în care au fost crescute bovinele și nu ar trebui să se solicite informații privind geolocalizarea hranei propriu-zise pentru animale. În cazul în care autoritatea competentă obține informații relevante sau acestea i se aduc la cunoștință astfel de informații, inclusiv informații bazate pe suspiciuni motivate prezentate de părți terțe, potrivit cărora există riscul ca hrana pentru animale să nu respecte cerințele prezentului regulament, autoritatea competentă ar trebui să solicite imediat informații detaliate cu privire la o astfel de hrană pentru animale. În cazul în care hrana pentru animale a făcut deja obiectul obligației de diligență într-o etapă anterioară a lanțului de aprovizionare, operatorii ar trebui să utilizeze drept dovadă facturile relevante, numerele de referință ale declarațiilor relevante privind diligența necesară sau orice altă documentație relevantă conform căreia hrana pentru animale nu implică defrișări și aceștia ar putea fi obligați să pună respectiva dovadă la dispoziția autorităților competente, la cerere. Dovezile ar trebui să acopere durata de viață a animalelor, în limita a maximum cinci ani.
- (40) Ținând seama de faptul că utilizarea produselor de bază relevante și a altor produse relevante reciclate ar trebui să fie încurajată și că includerea unor astfel de produse de bază și a altor produse în domeniul de aplicare al prezentului regulament ar impune operatorilor o sarcină disproporționată, produsele de bază uzate și produsele care și-au încheiat ciclul de viață și care altfel ar fi eliminate ca deșeuri, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (10), ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Cu toate acestea, excepția respectivă nu ar trebui să se aplice anumitor subproduse ale procesului de fabricație.
- (41) Prezentul regulament ar trebui să prevadă obligații privind produsele de bază relevante și produsele relevante pentru a combate în mod eficace defrișările și degradarea pădurilor și pentru a promova lanțurile de aprovizionare care nu implică defrișări, ținând seama totodată de protecția drepturilor omului, ale popoarelor indigene și ale comunităților locale, atât în Uniune cât și în țările terțe.
- (42) Atunci când se evaluează riscul de neconformitate al produselor de bază relevante și al produselor relevante destinate introducerii pe piață sau exportului, ar trebui să se țină seama de încălcările drepturilor omului asociate cu defrișările sau degradarea pădurilor, inclusiv ale drepturilor popoarelor indigene, ale comunităților locale și ale titularilor de drepturi funciare cutumiare.

⁽⁹⁾ Pendrill F., Persson U. M., Kastner, T. 2020. Riscul de defrișare încorporat în producția și consumul de mărfuri agricole și forestiere 2005-2017 (versiunea 1.0). Zenodo.

⁽¹⁰⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

- (43) Numeroase organizații și organisme internaționale, cum ar fi FAO, IPCC, Programul ONU pentru Mediu, și Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii, au fost active, și acorduri internaționale, precum Acordul de la Paris și CBD, au fost încheiate în domeniul defrișărilor și al degradării pădurilor, iar definițiile din prezentul regulament se întemeiază pe activitatea efectuată în cadrul acestora.
- (44) Este esențial ca prezentul regulament să abordeze și problema degradării pădurilor. Definiția degradării pădurilor ar trebui să se bazeze pe concepte convenite la nivel internațional și să asigure faptul că obligațiile aferente pot fi îndeplinite cu ușurință de către operatori și autoritățile competente. Aceste obligații ar trebui să fie măsurabile și verificabile din punct de vedere operațional, precum și clare și lipsite de ambiguitate pentru a oferi securitate juridică. În acest context, prezentul regulament ar trebui să se concentreze asupra elementelor-cheie ale degradării pădurilor care sunt măsurabile și verificabile și care sunt deosebit de relevante pentru evitarea impactului asupra mediului, pe baza celor mai recente date științifice. În acest scop, definiția degradării pădurilor ar trebui să se bazeze pe concepte convenite la nivel internațional care sunt definite de FAO. Definiția degradării pădurilor ar trebui să fie revizuită, în conformitate cu prezentul regulament, pentru a se evalua dacă aceasta ar trebui să fie extinsă pentru a include o gamă mai largă de factori determinanți ai degradării pădurilor și de ecosisteme forestiere la nivel mondial, pentru a sprijini în continuare obiectivele de mediu ale prezentului regulament, ținând seama de progresele înregistrate în cadrul discuțiilor internaționale pe această temă, precum și de diversitatea ecosistemelor forestiere și a practicilor din întreaga lume. Revizuirea ar trebui să fie efectuată pe baza unei analize aprofundate, în strânsă cooperare cu statele membre și în consultare cu părțile interesate relevante, cu organizațiile și organismele internaționale și cu comunitatea științifică.
- (45) Prezentul regulament ar trebui să asigure un echilibru adecvat între protecția așteptărilor legitime ale operatorilor și ale comercianților care introduc pe piață produse de bază relevante și produse relevante sau care le exportă, reducând în același timp la minimum perturbările bruște ale lanțurilor de aprovizionare, și dreptul fundamental la protecția mediului, consacrat la articolul 37 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În acest sens, se impune stabilirea unei date-limită în scopul de a servi drept bază pentru a evalua dacă terenurile în cauză au făcut obiectul defrișărilor sau al degradării pădurilor, astfel încât niciun produs de bază sau produs care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament să nu poată fi introdus pe piață sau să nu poată fi exportat, dacă ar fi obținut pe un teren care face obiectul defrișărilor sau al degradării pădurilor după data respectivă.
- (46) Data-limită ar trebui să corespundă angajamentelor internaționale existente stabilite în ODD și în Declarația de la New York privind pădurile, care urmăresc obiectivele ambițioase de a opri defrișările, de a reface pădurile degradate și de a crește în mod substanțial împădurirea și reîmpădurirea la nivel mondial până în 2020 și, prin urmare, ar trebui să fie stabilită la 31 decembrie 2020. Respectiva dată este, de asemenea, în concordanță cu anunțul Comisiei cu privire la intenția sa de a combate defrișările în comunicarea referitoare la intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial, în Pactul verde european, în strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, precum și în strategia „De la fermă la consumator”. În conformitate cu principiul precauției, data-limită indicată în propunerea Comisiei pentru prezentul regulament este anterioară datei intrării în vigoare a prezentului regulament. Data-limită a fost aleasă pentru a preveni o accelerare anticipată a activităților care conduc la defrișări și la degradarea pădurilor între anunțul din propunerea Comisiei și data intrării în vigoare a prezentului regulament. Prezentul regulament ar trebui să recunoască obiectivul de mediu urmărit și să confirme data-limită propusă pentru a se asigura că producătorii și operatorii care au cauzat defrișările și degradarea pădurilor în perioada de negociere a prezentului regulament nu sunt autorizați să introducă pe piață produsele de bază relevante și produsele relevante în cauză sau să le exporte.
- (47) Limitările privind exercitarea drepturilor fundamentale și protecția așteptărilor legitime ale operatorilor și ale comercianților care rezultă din alegerea datei-limită ar trebui să fie proporționale și strict necesare pentru urmărirea obiectivului de interes general al protecției mediului. Pentru a contribui la realizarea respectivului obiectiv, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice produselor de bază relevante și produselor relevante obținute înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament. Amânarea aplicării dispozițiilor prezentului regulament care reglementează obligațiile operatorilor și comercianților care intenționează să introducă produse de bază relevante și produse relevante pe piață sau să le exporte le oferă, de asemenea, o perioadă rezonabilă de timp pentru a se adapta la noile cerințe ale prezentului regulament.
- (48) Pentru a consolida contribuția Uniunii la stoparea defrișărilor și a degradării pădurilor și pentru a se asigura că produsele relevante din lanțurile de aprovizionare asociate defrișărilor și degradării pădurilor nu sunt introduse pe piață sau nu sunt exportate, produsele relevante nu ar trebui să fie introduse sau puse la dispoziție pe piață și nici exportate, cu excepția cazului în care nu implică defrișări și au fost obținute în conformitate cu legislația relevantă a țării de producție. Pentru o confirmare în acest sens, produsele ar trebui să fie întotdeauna însoțite de o declarație privind diligența necesară.

- (49) Pe baza unei abordări sistemice, operatorii ar trebui să ia măsurile adecvate pentru a se asigura că produsele relevante pe care intenționează să le introducă pe piață respectă cerința de a nu implica defrișări și cerințele în materie de legalitate din prezentul regulament. În acest scop, operatorii ar trebui să instituie și să pună în aplicare sisteme privind obligația de diligență. Respectivul sistem privind obligația de diligență ar trebui să includă trei elemente, și anume cerințe în materie de informare, evaluarea riscurilor și măsuri de atenuare a riscurilor, completate de obligații de raportare. Sistemele de diligență ar trebui să fie concepute astfel încât să ofere acces la informații privind sursele și furnizorii produselor de bază și ai produselor introduse pe piață, inclusiv la informații care să demonstreze că sunt îndeplinite cerințele privind absența defrișărilor și a degradării pădurilor și cerințele în materie de legalitate, printre altele prin identificarea țării de producție sau a unor părți ale acestora și inclusiv a coordonatelor de geolocalizare a parcelelor de teren relevante. Respectivul sistem de coordonate de geolocalizare care se bazează pe sincronizare, poziționare și/sau observarea Pământului ar putea utiliza datele și serviciile spațiale furnizate în cadrul programului spațial al Uniunii (EGNOS/Galileo și Copernicus). Pe baza respectivelor informații, operatorii ar trebui să realizeze o evaluare a riscului. În cazul identificării unui risc, operatorii ar trebui să atenueze respectivul risc pentru a obține risc zero sau doar un risc neglijabil. Ar trebui ca operatorii să i se permită să introducă produsul relevant pe piață ori să îl exporte doar dacă operatorul concluzionează, după exercitarea obligației de diligență, că există risc zero sau doar un risc neglijabil ca produsele relevante să nu respecte prezentul regulament.
- (50) Cu ocazia aprovizionării cu produse, ar trebui să fie depuse eforturi rezonabile pentru a se asigura plata unui preț echitabil producătorilor, în special micilor fermieri, astfel încât să li se permită să obțină un venit decent și să se combată în mod eficace sărăcia ca una din cauzele profunde ale defrișărilor.
- (51) Operatorii ar trebui să își asume în mod formal responsabilitatea pentru conformitatea produselor relevante pe care intenționează să le introducă pe piață sau să le exporte, prin punerea la dispoziție a unor declarații privind diligența necesară. Prezentul regulament ar trebui să pună la dispoziție un model pentru astfel de declarații. Se preconizează că astfel de declarații privind diligența vor facilita punerea în aplicare a prezentului regulament prin intermediul autorităților competente și al instanțelor judecătorești și că vor asigura un grad sporit de respectare a dispozițiilor de către operatori.
- (52) Pentru a recunoaște bunele practici, certificarea sau alte sisteme verificate de părți terțe ar putea fi utilizate în cadrul procedurii de evaluare a riscurilor. Acestea însă nu ar trebui să înlocuiască responsabilitatea operatorului în ceea ce privește diligența necesară.
- (53) Comercianții ar trebui să fie responsabili pentru colectarea și păstrarea informațiilor, asigurând transparența lanțului de aprovizionare cu produse relevante pe care le pun la dispoziție pe piață. Comercianții care nu sunt IMM-uri au o influență semnificativă asupra lanțurilor de aprovizionare și joacă un rol important în asigurarea faptului că lanțurile de aprovizionare nu implică defrișări. Prin urmare, aceștia ar trebui să aibă aceleași obligații ca operatorii, să își asume responsabilitatea pentru conformitatea produselor relevante cu prezentul regulament și să se asigure, înainte de a pune la dispoziție pe piață produsele relevante, că au exercitat diligența necesară în conformitate cu prezentul regulament și au concluzionat că există risc zero sau doar un risc neglijabil ca produsele relevante să nu respecte prezentul regulament.
- (54) Pentru a promova transparența și a facilita aplicarea legislației, operatorii care nu intră în categoria IMM-urilor, inclusiv a microîntreprinderilor, sau persoanele fizice ar trebui să prezinte anual rapoarte publice cu privire la sistemul lor de diligență, inclusiv cu privire la măsurile adoptate în vederea îndeplinirii obligațiilor care le revin.
- (55) Operatorii ar trebui să poată primi suspiciuni motivate de la părțile interesate, inclusiv prin mijloace electronice, și ar trebui să investigheze cu atenție toate suspiciunile motivate primite.
- (56) Alte acte juridice ale Uniunii care prevăd cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric în ceea ce privește impactul negativ asupra drepturilor omului sau asupra mediului ar trebui să se aplice în măsura în care prezentul regulament nu conține dispoziții specifice care au același obiectiv, caracter și efect și care pot fi adaptate în lumina viitoarelor modificări ale actelor juridice ale Uniunii. Existența prezentului regulament nu ar trebui să excludă aplicarea altor acte juridice ale Uniunii care prevăd cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric. În cazul în care astfel de acte juridice ale Uniunii prevăd dispoziții mai specifice sau adaugă cerințe la dispozițiile prevăzute în prezentul regulament, respectivul sistem de dispoziții ar trebui să se aplice în coroborare cu prezentul regulament. În plus, în cazul în care prezentul regulament conține dispoziții mai specifice, acestea nu ar trebui să fie interpretate într-un mod care subminează aplicarea efectivă a altor acte juridice ale Uniunii privind diligența necesară sau realizarea obiectivului lor general. Ar trebui ca Comisia să poată emite orientări clare și ușor de înțeles privind respectarea de către operatori și comercianți, în special de către IMM-uri, a prezentului regulament.
- (57) Respectarea drepturilor popoarelor indigene în ceea ce privește pădurile și a FPIC, inclusiv astfel cum se prevede în Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene, contribuie la protejarea biodiversității, la atenuarea schimbărilor climatice și la abordarea preocupărilor conexe privind interesul public. Popoarele indigene dețin cunoștințe tradiționale de valoare ecologică și medicală și oferă foarte adesea un model de utilizare durabilă a resurselor forestiere. Acest lucru poate contribui la conservarea *in situ*, în conformitate cu obiectivele CBD.

În plus, studiile sugerează că popoarele indigene care trăiesc în păduri joacă un rol dublu în combaterea schimbărilor climatice: în primul rând, acestea se opun în mod normal ocupării și defrișării terenurilor pe care locuiesc de generații și, în al doilea rând, unele comunități indigene consideră că au responsabilitatea de a proteja pădurile pentru a atenua schimbările climatice.

- (58) Principiile expuse în Declarația de la Rio a ONU privind mediul și dezvoltarea din 1992, în special principiul 10 privind importanța sensibilizării publicului și a participării acestuia la aspectele legate de mediu și principiul 22 privind rolul esențial al popoarelor indigene în gestionarea mediului și în dezvoltare, sunt importante în contextul asigurării unei gestionări durabile a pădurilor.
- (59) Conceptul de FPIC al popoarelor indigene a fost dezvoltat de-a lungul anilor de la aprobarea Convenției din 1989 (nr. 169) a Organizației Internaționale a Muncii privind populațiile indigene și tribale, și se reflectă în Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene. Acesta urmărește să constituie o garanție care să asigure că impactul potențial asupra popoarelor indigene va fi luat în considerare în procesul decizional aferent proiectelor care le afectează.
- (60) Operatorii care intră în domeniul de aplicare al altor acte juridice ale Uniunii care stabilesc cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric în ceea ce privește impactul negativ asupra drepturilor omului sau asupra mediului ar trebui să fie în măsură să îndeplinească obligațiile de raportare în temeiul prezentului regulament prin includerea informațiilor care se impun atunci când raportează în temeiul celorlalte acte juridice ale Uniunii.
- (61) Responsabilitatea pentru asigurarea aplicării prezentului regulament ar trebui să revină statelor membre, iar autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să asigure respectarea pe deplin a prezentului regulament. O aplicare uniformă a prezentului regulament în ceea ce privește produsele relevante care intră sau ies de pe piață poate fi realizată numai prin schimbul sistematic de informații și cooperarea dintre autoritățile competente, autoritățile vamale și Comisie.
- (62) Punerea în aplicare și aplicarea eficace și eficiente a prezentului regulament sunt esențiale în vederea atingerii obiectivelor acestuia. În acest scop, Comisia ar trebui să instituie și să gestioneze un sistem de informații pentru a sprijini operatorii și autoritățile competente în ceea ce privește prezentarea și accesarea informațiilor necesare referitoare la produsele relevante introduse pe piață. Operatorii ar trebui să transmită declarațiile privind diligența necesară prin sistemul de informații. Sistemul de informații ar trebui să fie accesibil autorităților competente și autorităților vamale pentru a facilita îndeplinirea obligațiilor ce le revin în temeiul prezentului regulament și ar trebui să faciliteze transferul de informații între statele membre, autoritățile competente și autoritățile vamale. Datele care nu sunt sensibile din punct de vedere comercial ar trebui să fie în egală măsură accesibile unui public mai larg, cu condiția ca datele să fie anonimizate, cu excepția informațiilor referitoare la lista hotărârilor definitive pronunțate împotriva unor persoane juridice privind încălcări ale prezentului regulament și la sancțiunile impuse acestora, și ar trebui să fie furnizate într-un format deschis și prelucrabil automat, în conformitate cu politica Uniunii privind datele deschise, astfel cum este enunțată în Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹¹⁾.
- (63) În ceea ce privește produsele relevante care intră sau ies de pe piață, autorităților competente ar trebui să le revină sarcina de a verifica conformitatea produselor relevante cu prezentul regulament, pe baza, printre altele, a declarațiilor privind diligența necesară prezentate de operatori. Rolul autorităților vamale ar trebui să fie de a se asigura că o trimitere la declarația privind diligența necesară le este pusă la dispoziție, după caz. În plus, din momentul creării interfeței electronice pentru efectuarea schimbului de informații între autoritățile vamale și autoritățile competente, autoritățile vamale ar trebui să examineze statutul declarației privind diligența necesară în urma efectuării unei analize inițiale a riscului de către autoritățile competente în cadrul sistemului de informații. Autoritățile vamale ar trebui să ia măsurile necesare, cum ar fi de a suspenda sau de a refuza un produs de bază relevant sau un produs relevant dacă acest lucru se impune pe baza statutului declarației privind diligența necesară din sistemul de informații. Respectiva organizare specifică a verificărilor determină inaplicabilitatea capitolului VII din Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹²⁾ în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament.
- (64) Statele membre ar trebui să asigure disponibilitatea permanentă a unor resurse financiare adecvate pentru a pune personalul și echipamentele necesare la dispoziția autorităților competente. Este necesar un nivel ridicat de resurse pentru a efectua controale în mod eficient și ar trebui să se asigure resurse stabile, la un nivel corespunzător

⁽¹¹⁾ Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public (JO L 172, 26.6.2019, p. 56).

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).

nevoilor de asigurare a aplicării legislației în orice moment. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a suplimenta finanțarea publică prin recuperarea costurilor suportate de la operatorii economici relevanți atunci când se efectuează controale în legătură cu produsele de bază relevante și cu produsele relevante care au fost găsite ca fiind neconforme.

- (65) Prezentul regulament nu aduce atingere altor acte juridice ale Uniunii având ca obiect mărfuri și produse care intră sau ies de pe piață, în special Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹³⁾ în ceea ce privește competențele autorităților vamale și verificările vamale. Ar trebui să li se reamintească importatorilor că articolele 220, 254, 256, 257 și 258 din regulamentul menționat prevăd că produsele care intră pe piață care necesită o prelucrare suplimentară se plasează sub regimul vamal corespunzător care să permită o astfel de prelucrare. În general, punerea în liberă circulație sau exportul nu ar trebui să fie considerate ca fiind o dovadă a conformității cu dreptul Uniunii, deoarece acestea nu includ neapărat o verificare completă a conformității.
- (66) Pentru a optimiza procesul de verificare, inclusiv prin reducerea la minimum a sarcinii administrative, a produselor relevante care intră sau ies de pe piață, se impune crearea unei interfețe electronice interoperabile care să permită transferul automat de date între sistemele vamale și sistemele de informații ale autorităților competente. Mediul aferent ghișeului unic al Uniunii Europene pentru vămi este candidatul firesc pentru a permite un astfel de transfer de date. Interfața ar trebui să posede un grad ridicat de automatizare și să fie ușor de utilizat, precum și să faciliteze procese pentru autoritățile vamale și operatori. În plus, având în vedere diferențele limitate dintre datele care se pun la dispoziția autorităților vamale și care sunt incluse în declarația privind diligența necesară, este oportun să se propună, de asemenea, o abordare de tip „business-to-government” (schimb de date între întreprinderi și administrațiile publice), prin care comercianții și operatorii economici să pună la dispoziție declarația privind diligența necesară în ceea ce privește un produs relevant prin intermediul mediului aferent ghișeului unic național pentru vămi, iar respectiva declarație să fie transmisă automat către sistemul de informații în temeiul prezentului regulament utilizat de autoritățile competente. Autoritățile vamale și autoritățile competente ar trebui să contribuie la stabilirea datelor care trebuie să fie transmise și a oricăror alte cerințe tehnice.
- (67) Riscul ca produsele neconforme să fie introduse pe piață sau exportate variază în funcție de produsul de bază și de produs, precum și de țara de origine și de producție sau de părți ale acesteia. Operatorii care se aprovizionează cu produse de bază și cu produse din țări sau din părți ale acestora care prezintă un risc scăzut de cultivare, recoltare sau fabricare a produselor de bază relevante prin încălcarea prezentului regulament ar trebui să facă obiectul unui număr mai mic de obligații, reducându-se astfel costurile de conformitate și sarcina administrativă, cu excepția cazului în care operatorul știe sau are motive să creadă că există un risc de nerespectare a prezentului regulament. Atunci când o autoritate competentă este informată cu privire la riscul ca prezentul regulament să fie eludat, de exemplu atunci când un produs de bază relevant sau un produs relevant obținut într-o țară cu risc ridicat este ulterior prelucrat într-o țară cu risc scăzut sau părți ale acesteia, de unde este introdus pe piață sau intră pe piață sau părăsește piața, iar declarația privind diligența necesară sau declarația vamală indică faptul că produsul de bază relevant sau produsul relevant a fost obținut într-o țară cu risc scăzut, autoritatea competentă ar trebui să verifice eventuala neconformitate prin intermediul unor controale suplimentare și, dacă este necesar, să ia măsuri corespunzătoare, cum ar fi confiscarea produsului de bază relevant sau a produsului relevant și suspendarea introducerii pe piață sau a exportului produsului de bază relevant sau a produsului relevant, precum și să efectueze verificări suplimentare. Autoritățile competente ar trebui să fie obligate să aplice o examinare atentă produselor de bază relevante și produselor relevante care provin din țări sau din părți ale acestora care prezintă un grad ridicat de risc.
- (68) În plus, Comisia ar trebui să evalueze riscul de defrișare și de degradare a pădurilor la nivelul unei țări sau al părților acesteia pe baza unei serii de criterii care reflectă atât date cantitative, obiective și recunoscute la nivel internațional, cât și indicații conform cărora țările sunt implicate activ în combaterea defrișărilor și a degradării pădurilor. Astfel de informații referitoare la evaluarea comparativă ar trebui să le faciliteze operatorilor din Uniune exercitarea diligenței necesare și autorităților competente monitorizarea și aplicarea normelor, oferind, în același timp, un stimulente țărilor producătoare pentru a spori sustenabilitatea sistemelor lor de producție agricolă și pentru a-și reduce impactul defrișărilor. Acest aspect ar trebui să contribuie la creșterea transparenței și a sustenabilității lanțurilor de aprovizionare. Sistemul de evaluare comparativă ar trebui să se bazeze pe un sistem pe trei niveluri pentru clasificarea țărilor ca prezentând un risc scăzut, standard sau ridicat. Pentru a asigura un nivel adecvat de transparență și claritate, Comisia ar trebui, în special, să facă publice datele utilizate pentru evaluarea comparativă, motivele propunerii de modificare a clasificării și răspunsul țării în cauză. În ceea ce privește produsele relevante care provin din țări sau din părți ale unor țări identificate ca prezentând un risc scăzut, operatorii ar trebui să poată exercita procedura simplificată privind diligența necesară. În ceea ce privește produsele relevante care provin din țări sau din părți ale unor țări identificate ca prezentând un risc ridicat, autoritățile competente ar trebui să fie obligate să aplice un control extins. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a stabili lista țărilor sau a părților acestora care prezintă un risc scăzut sau ridicat.

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

- (69) Comisia ar trebui să coopereze cu țările care sunt clasificate sau care ar putea fi clasificate ca prezentând un risc ridicat, precum și cu părțile interesate relevante din respectivele țări, pentru a lucra în vederea reducerii nivelului de risc.
- (70) Autoritățile competente ar trebui să efectueze periodic controale asupra operatorilor și comercianților pentru a verifica dacă aceștia îndeplinesc efectiv obligațiile prevăzute în prezentul regulament. Autoritățile competente ar trebui, de asemenea, să efectueze controale pe baza informațiilor relevante aflate în posesia lor, inclusiv suspiciuni motivate transmise de părți terțe. Autoritățile competente ar trebui să utilizeze o abordare bazată pe riscuri pentru a identifica controalele care trebuie să fie efectuate. În ceea ce privește produsele relevante care provin din țări sau din părți ale acestora clasificate ca prezentând un risc ridicat, operatorii și comercianții în cauză și volumul cotei de produse de bază relevante și de produse relevante deținute de aceștia, ar trebui să se aplice o dublă abordare care oferă o acoperire cuprinzătoare. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să aibă obligația de a verifica un anumit procent de operatori și comercianți, acoperind în același timp și un anumit procent de produse relevante. În ceea ce privește produsele relevante care provin din țări sau din părți ale acestora clasificate ca prezentând un risc scăzut sau standard, autoritățile competente ar trebui să aibă obligația de a verifica cel puțin un anumit procent de operatori și comercianți. Nivelul controalelor ar trebui să fie mai ridicat pentru produsele relevante care provin din țări cu risc ridicat sau din părți ale acestora, putând fi mai redus pentru țările cu risc standard sau scăzut sau părți ale acestora. Cu ocazia revizuirii prezentului regulament, Comisia ar trebui să evalueze și să identifice obiectivele cuantificate ale controalelor anuale care trebuie să fie efectuate de autoritățile competente și care sunt adecvate pentru a asigura punerea în aplicare a prezentului regulament și o abordare armonizată în întreaga Uniune.
- (71) Controalele efectuate de autoritățile competente asupra operatorilor și comercianților ar trebui să vizeze sistemele due diligence și conformitatea produselor relevante cu prezentul regulament. Controalele ar trebui să se bazeze pe un plan bazat pe riscuri care conține criteriile de risc pentru a le permite autorităților competente să efectueze o analiză de risc a declarațiilor privind diligența necesară prezentate de operatori și de comercianți. Criteriile de risc ar trebui să țină seama de riscul de defrișare asociat produselor de bază relevante din țara de producție, de situația anterioară privind nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezentul regulament de către operatori și comercianți, precum și de orice alte informații relevante aflate la dispoziția autorităților competente. Analiza de risc a declarațiilor privind diligența necesară ar trebui să le permită autorităților competente să identifice respectivii operatori, comercianți și produse relevante care trebuie să fie controlate. Respectiva analiză a riscului ar trebui să fie efectuată utilizând tehnici de prelucrare electronică a datelor în sistemul de informații în care sunt înregistrate declarațiile privind diligența necesară. În cazul în care este necesar și posibil din punct de vedere tehnic, autoritățile competente, după consultarea autorităților țărilor terțe și în strânsă cooperare cu acestea, ar trebui să poată efectua controale și la fața locului.
- (72) În cazul în care analiza de risc a declarațiilor privind diligența necesară indică un risc ridicat de neconformitate a anumitor produse relevante, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să ia măsuri provizorii imediate pentru a preveni introducerea sau punerea la dispoziție pe piață sau exportul respectivelor produse. În cazul în care astfel de produse relevante intră sau ies de pe piață, autoritățile competente ar trebui să solicite autorităților vamale suspendarea punerii în liberă circulație sau a exportului pentru a le permite autorităților competente să efectueze controalele care se impun. Astfel de solicitări ar trebui să fie comunicate prin intermediul sistemului de interfață între autoritățile vamale și autoritățile competente. Suspendarea acțiunilor de introducere sau punere la dispoziție pe piață, de punere în liberă circulație sau export ar trebui să fie limitată la trei zile lucrătoare, sau la 72 de ore în cazul produselor relevante perisabile, cu excepția cazului în care autoritățile competente necesită o perioadă suplimentară de timp pentru a evalua conformitatea produselor de bază relevante și a produselor relevante cu prezentul regulament. În astfel de cazuri, autoritățile competente ar trebui să ia măsuri provizorii suplimentare pentru a prelungi perioada de suspendare sau, în cazul produselor relevante care intră sau ies de pe piață, pentru a solicita o astfel de prelungire de la autoritățile vamale.
- (73) Autoritățile competente ar trebui să actualizeze periodic planurile pentru controale, pe baza rezultatelor punerii în aplicare a respectivelor controale. Operatorii care prezintă un istoric consecvent al conformității ar putea face obiectul unor controale mai puțin frecvente.
- (74) Pentru a asigura punerea în aplicare și aplicarea eficace a prezentului regulament, statele membre ar trebui să aibă competența de a reține și de a rechema produsele neconforme, precum și de a lua măsurile corective adecvate. De asemenea, ele ar trebui să se asigure că încălcările prezentului regulament de către operatori și comercianți fac obiectul unor sancțiuni eficace, proporționale și disuasive.
- (75) Pentru a spori responsabilitatea operatorilor și a comercianților, Comisia ar trebui să publice pe site-ul său lista hotărârilor definitive pronunțate împotriva unor persoane juridice privind încălcări ale prezentului regulament, precum și sancțiunile impuse acestora. Respectivile informații ar putea ajuta autoritățile competente, alți operatori și comercianți în eforturile lor de evaluare a riscurilor și ar putea spori gradul de informare al consumatorilor și al societății civile în ceea ce privește operatorii și comercianții care nu respectă prezentul regulament.

- (76) Punerea în aplicare a prezentului regulament va necesita existența unor resurse și capacități suficiente. În acest context, în plus față de resursele naționale, statele membre ar trebui să utilizeze cât mai mult posibil oportunitățile și posibilitățile de sprijin care sunt disponibile la nivelul Uniunii sau accesibile prin alte mijloace, inclusiv fondurile de coeziune și instrumentele de consolidare a capacităților, în special în contextul Instrumentului de sprijin tehnic, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾.
- (77) Având în vedere caracterul internațional al defrișărilor, al degradării pădurilor și al comerțului asociat, autoritățile competente ar trebui să coopereze între ele, cu autoritățile vamale ale statelor membre, cu Comisia și cu autoritățile administrative ale țărilor terțe. De asemenea, autoritățile competente ar trebui să coopereze și cu autoritățile competente în materie de supraveghere și aplicare a altor acte juridice ale Uniunii care stabilesc cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric în ceea ce privește impactul negativ asupra drepturilor omului sau asupra mediului.
- (78) În conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene, asigurarea protecției jurisdicționale a drepturilor unei persoane în temeiul dreptului Uniunii este de competența instanțelor statelor membre. În plus, articolul 19 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) impune statelor membre obligația de a stabili căile de atac necesare pentru a asigura o protecție jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii. În acest sens, statele membre ar trebui să se asigure că publicului, inclusiv persoanelor fizice sau juridice care prezintă suspiciuni motivate în conformitate cu prezentul regulament, i se asigură accesul la justiție în concordanță cu obligațiile asumate de statele membre respective în calitate de părți la Convenția Comisiei Economice pentru Europa a ONU (CEE-ONU) privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu din 25 iunie 1998 (denumită în continuare „Convenția de la Aarhus”).
- (79) Pentru a se asigura că prezentul regulament rămâne relevant și în concordanță cu evoluțiile comerciale, științifice și tehnologice, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește lista codurilor NC ale produselor relevante prevăzută în anexa I la prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁵⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (80) Regulamentul (UE) nr. 995/2010 interzice introducerea pe piața Uniunii a lemnului și a produselor din lemn recoltat ilegal. Respectivul regulament prevede în sarcina operatorilor care introduc lemn pentru prima dată pe piață obligația de a exercita diligența necesară, iar în sarcina comercianților obligația de a ține o evidență care să permită trasabilitatea furnizorilor și clienților acestora. Prezentul regulament ar trebui să mențină obligația de a asigura legalitatea produselor relevante, inclusiv a lemnului și a produselor din lemn introduse pe piață și să completeze respectiva obligație cu o cerință privind durabilitatea. Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 995/2010 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 607/2012 al Comisiei ⁽¹⁶⁾ aferent devin caduce prin efectul prezentului regulament și ar trebui să fie abrogate. Lemnul și produsele din lemn, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 995/2010, reprezintă echivalentul lemnului și al produselor din lemn care sunt enumerate în anexa I la prezentul regulament și care conțin lemn sau au fost fabricate utilizând lemn.
- (81) Regulamentul (CE) nr. 2173/2005 instituie un regim de licențe pentru aplicarea reglementărilor forestiere, guvernare și schimburi comerciale (FLEGT) pentru importurile de lemn în Uniune. Regimul de licențe este pus în aplicare prin intermediul unor acorduri de parteneriat voluntare (APV) cu țările producătoare de lemn, menite să stopeze exploatarea forestieră ilegală și să consolideze guvernarea în domeniul forestier și comerțul aferent. Prezentul regulament ar trebui să se bazeze pe rezultatele pozitive obținute în temeiul FLEGT, în special în ceea ce privește creșterea participării părților interesate și îmbunătățirea guvernării în domeniul forestier. În cazuri specifice, APV ar putea să completeze prezentul regulament în ceea ce privește legalitatea produselor din lemn. Pentru respectarea angajamentelor bilaterale în curs, menținerea progreselor înregistrate cu țările partenere care au instituit un sistem operațional (etapa de acordare a licențelor FLEGT) și colaborarea, dacă este cazul și dacă s-a convenit astfel, cu actualii parteneri din cadrul APV în vederea atingerii respectivei etape

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021 de instituire a unui Instrument de sprijin tehnic (JO L 57, 18.2.2021, p. 1).

⁽¹⁵⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽¹⁶⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 607/2012 al Comisiei din 6 iulie 2012 privind normele detaliate referitoare la sistemul due diligence și la frecvența și natura controalelor privind organizațiile de monitorizare prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn (JO L 177, 7.7.2012, p. 16).

de către aceștia, prezentul regulament ar trebui să includă o dispoziție prin care se certifică faptul că lemnul și produsele din lemn care fac obiectul unei licențe FLEGT valabile sunt privite ca îndeplinind cerința de legalitate prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 2173/2005.

- (82) Deși prezentul regulament abordează defrișările și degradarea pădurilor, astfel cum se prevede în comunicarea referitoare la intensificarea acțiunii UE pentru protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial, protejarea pădurilor nu ar trebui să conducă la conversia sau degradarea altor ecosisteme naturale. Ecosistemele, inclusiv ecosistemele gestionate, precum zonele umede, savanele și turbăriile au un caracter deosebit de important în contextul eforturilor globale de combatere a schimbărilor climatice și a crizei biodiversității, precum și al altor ODD, conversia sau degradarea acestora necesitând o acțiune deosebită și urgentă și trebuind să fie împiedicate. Având în vedere amprenta Uniunii asupra ecosistemelor naturale neforestiere, Comisia ar trebui să evalueze și, după caz, să prezinte o propunere legislativă privind extinderea domeniului de aplicare al prezentului regulament la alte terenuri împădurite cel târziu la un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. În plus, în termen de cel mult doi ani de la respectiva dată de intrare în vigoare, Comisia ar trebui să evalueze extinderea domeniului de aplicare al prezentului regulament la alte ecosisteme naturale, inclusiv la alte terenuri cu stocuri mari de carbon și cu o valoare ridicată a biodiversității, cum ar fi pajiștile, turbăriile și zonele umede, și după caz, să prezinte o propunere legislativă în acest sens. De asemenea, ecosistemele se află din ce în ce mai mult sub presiunea conversiei și degradării din cauza producției de produse de bază pentru piața Uniunii. Comisia ar trebui totodată să evalueze necesitatea și fezabilitatea extinderii domeniului de aplicare la produse de bază suplimentare cel mai târziu la doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. În același timp, Comisia ar trebui să efectueze și o reexaminare a listei codurilor NC ale produselor relevante prevăzută în anexa I la prezentul regulament.
- (83) Având în vedere solicitarea formulată de către Parlamentul European în rezoluția sa din 22 octombrie 2020 privind un cadru juridic al UE pentru stoparea și inversarea defrișărilor la nivel mondial în frunte cu UE, precum și de către marea majoritate a celor aproape 1,2 milioane de participanți la consultarea publică organizată de Comisie, aceasta din urmă ar trebui să își concentreze evaluarea și orice propunere legislativă viitoare asupra unei posibile extinderi a domeniului de aplicare al prezentului regulament la ecosistemele neforestiere și la conversia și degradarea acestora.
- (84) În cazul în care, în sensul prezentului regulament, este necesar să se prelucereze date cu caracter personal, respectivele date trebuie să fie tratate în conformitate cu dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament face obiectul Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾ și, respectiv, al Regulamentului (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁸⁾, după caz.
- (85) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume combaterea defrișărilor și a degradării pădurilor prin reducerea contribuției consumului în Uniune, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea acțiunii sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.
- (86) Operatorii, comercianții și autoritățile competente ar trebui să beneficieze de o perioadă rezonabilă de timp pentru a se putea pregăti pentru îndeplinirea cerințelor din prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește norme privind introducerea și punerea la dispoziție pe piața Uniunii și exportul din Uniune al produselor relevante, astfel cum sunt enumerate în anexa I, care conțin, au fost hrănite sau au fost fabricate folosind produse de bază relevante, și anume bovine, cacao, cafea, palmier pentru ulei, cauciuc, soia și lemn, având ca scop:

- (a) reducerea la minimum a contribuției Uniunii la fenomenul defrișărilor și al degradării pădurilor la nivel mondial, contribuind astfel la reducerea defrișărilor la nivel mondial;

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

(b) reducerea contribuției Uniunii la emisiile de gaze cu efect de seră și la declinul biodiversității la nivel mondial.

(2) Sub rezerva dispozițiilor articolului 37 alineatul (3), prezentul regulament nu se aplică produselor relevante enumerate în anexa I și obținute înainte de data indicată la articolul 38 alineatul (1).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „produse de bază relevante” înseamnă bovine, cacao, cafea, palmier pentru ulei, cauciuc, soia și lemn;
2. „produse relevante” înseamnă produsele enumerate în anexa I care conțin, au fost hrănite sau au fost fabricate folosind produse de bază relevante;
3. „defrișare” înseamnă conversia pădurilor în exploatații agricole, indiferent dacă este sau nu provocată de oameni;
4. „pădure” înseamnă un teren care se întinde pe mai mult de 0,5 hectare, cu copaci mai înalți de 5 metri și cu o acoperire a coronamentului de peste 10 % sau cu copaci care pot atinge aceste praguri *in situ*, excluzând terenurile dedicate în mod predominant – unei utilizări agricole sau urbane;
5. „utilizare agricolă” înseamnă utilizarea de terenuri în scopuri agricole, inclusiv pentru plantații agricole și suprafețele agricole scoase temporar din circuitul agricol, și pentru creșterea animalelor;
6. „plantație agricolă” înseamnă terenuri cu arboreturi din sistemele de producție agricolă, precum plantațiile de pomi fructiferi, plantațiile de palmieri pentru ulei, livezile de măslini și sistemele agroforestiere în care culturile sunt crescute sub coronament; sunt incluse toate plantațiile de produse de bază relevante, altele decât lemnul; plantațiile agricole sunt excluse din definiția „pădurii”;
7. „degradare a pădurilor” înseamnă modificări structurale ale suprafețelor împădurite care constau în transformarea:
 - (a) pădurilor primare sau a pădurilor regenerare în mod natural în plantații forestiere sau în alte terenuri împădurite; sau
 - (b) pădurilor primare în păduri plantate;
8. „pădure primară” înseamnă pădure regenerată în mod natural de specii indigene de arbori, în care nu există indicii vizibile în mod clar ale activității umane, iar procesele ecologice nu sunt afectate în mod semnificativ;
9. „pădure care se regenerează în mod natural” înseamnă o pădure compusă în principal din arbori, creată prin regenerare naturală; include oricare dintre următoarele:
 - (a) păduri cu privire la care nu este posibil să se stabilească dacă sunt plantate sau regenerare în mod natural;
 - (b) păduri cu un amestec de specii indigene de arbori regenerați în mod natural și arbori plantați sau însămânțați și în cadrul cărora se preconizează că arborii regenerați în mod natural vor constitui cea mai mare parte a arborilor în picioare la maturitatea arboretului;
 - (c) crângurile de arbori creați inițial prin regenerare naturală;
 - (d) arborii regenerați în mod natural din speciile introduse;
10. „pădure plantată” înseamnă o pădure formată în principal din arbori, creată prin plantare și/sau însămânțare deliberată, cu condiția să se preconizeze că arborii plantați sau însămânțați vor constitui mai mult de 50 % din arborii în picioare la maturitate; include crângurile de arbori care au fost plantați sau însămânțați inițial;
11. „plantație forestieră” înseamnă o pădure plantată care este gestionată intensiv și care, la plantare și la maturitatea arboretului, îndeplinește toate criteriile următoare: una sau două specii, clasă de vârstă omogenă și spațiere regulată; aceasta include plantațiile cu ciclu scurt de producție pentru lemn, fibre și energie și exclude pădurile plantate în scopul protejării sau al refacerii ecosistemelor, precum și pădurile create prin plantare sau însămânțare care, la maturitatea arboretului, seamănă sau se apropie de pădurile care se regenerează în mod natural;

12. „alte terenuri împădurite” înseamnă terenuri care nu sunt clasificate drept „pădure” și care se întind pe mai mult de 0,5 hectare, cu copaci mai înalți de 5 metri și cu o acoperire a coronamentului cuprinsă între 5 și 10 % sau cu copaci care pot atinge pragurile menționate *in situ*, ori care sunt acoperite în proporție de peste 10 % de tufe, arbuști și copaci, excluzând terenurile dedicate în principal unei utilizări agricole sau urbane;
13. „care nu implică defrișări” înseamnă:
 - (a) că produsele relevante conțin, au fost hrănite sau au fost fabricate folosind produse de bază relevante care au fost obținute pe terenuri care nu au făcut obiectul defrișărilor după 31 decembrie 2020; și
 - (b) în cazul produselor relevante care conțin lemn sau au fost fabricate utilizând lemn, că lemnul a fost recoltat din pădure fără a cauza degradarea pădurilor după 31 decembrie 2020;
14. „obținut” înseamnă cultivat, recoltat, produs sau crescut pe parcele de teren relevante sau, în cazul bovinelor, în unități;
15. „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care, în cursul unei activități comerciale, introduce produse relevante pe piață sau le exportă;
16. „introducere pe piață” înseamnă punerea la dispoziție pentru prima oară a unui produs de bază relevant sau produs relevant pe piața Uniunii;
17. „comerciant” înseamnă orice persoană din lanțul de aprovizionare, alta decât operatorul, care, în cursul unei activități comerciale, pune produse relevante la dispoziție pe piața Uniunii;
18. „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui produs relevant pentru distribuție, consum sau utilizare pe piața Uniunii, în cursul unei activități comerciale, în schimbul unei plăți sau gratuit;
19. „în cursul unei activități comerciale” înseamnă în scopul prelucrării, al distribuirii către consumatori comerciali sau necomerciali sau în scopul utilizării în cadrul activității operatorului sau a comerciantului însuși;
20. „persoană” înseamnă o persoană fizică, o persoană juridică sau orice asocieră de persoane care nu constituie o persoană juridică, dar care este recunoscută în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern ca având capacitatea de a încheia acte juridice;
21. „persoană stabilită în Uniune” înseamnă:
 - (a) în cazul unei persoane fizice, orice persoană care își are reședința în Uniune;
 - (b) în cazul unei persoane juridice sau al unei asocieri de persoane, orice persoană care își are sediul social, sediul central sau un sediu permanent în Uniune;
22. „reprezentant autorizat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care, în conformitate cu articolul 6, a primit un mandat scris din partea unui operator sau a unui comerciant pentru a acționa în numele acestuia în legătură cu sarcini specificate legate de obligațiile care îi revin operatorului sau comerciantului în temeiul prezentului regulament;
23. „țară de origine” înseamnă o țară sau un teritoriu astfel cum este menționat la articolul 60 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
24. „țară de producție” înseamnă țara sau teritoriul în care a fost obținut produsul de bază relevant sau produsul de bază relevant utilizat la obținerea unui produs relevant sau conținut în acesta;
25. „produse neconforme” înseamnă produse relevante care nu respectă articolul 3;
26. „risc neglijabil” înseamnă nivelul de risc care se aplică produselor de bază și produselor relevante, în cazul în care, pe baza unei evaluări complete a informațiilor specifice produsului și a informațiilor generale și, dacă este necesar, a aplicării măsurilor de atenuare adecvate, respectivele produse de bază sau produse nu prezintă motive de îngrijorare în sensul nerespectării articolului 3 litera (a) sau (b);
27. „parcelă de teren” înseamnă terenul din cadrul unei singure proprietăți imobiliare, astfel cum este recunoscută în dreptul țării de producție, care beneficiază de condiții suficiente de omogene pentru a permite o evaluare a nivelului agregat al riscului de defrișare și de degradare a pădurilor asociat cu produsele de bază relevante obținute pe respectivul teren;
28. „geolocalizare” înseamnă poziția geografică a unei parcele de teren descrisă cu ajutorul coordonatelor de latitudine și longitudine care corespund cel puțin unui punct de latitudine și longitudine și utilizând cel puțin șase zecimale; în cazul parcelelor de teren mai mari de patru hectare folosite pentru a obține produsele de bază relevante altele decât bovinele, localizarea geografică se furnizează utilizând poligoane cu suficiente puncte de latitudine și longitudine pentru a descrie perimetrul fiecărei parcele de teren;
29. „unitate” înseamnă orice incintă, structură sau, în cazul agriculturii în aer liber, orice mediu sau loc în care sunt ținute animale, temporar sau permanent;

30. „microîntreprinderi, întreprinderi mici și mijlocii” sau „IMM-uri” înseamnă microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii, astfel cum sunt definite la articolul 3 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁹⁾;
31. „suspiciune motivată” înseamnă o pretenție motivată corespunzător, bazată pe informații obiective și verificabile privind nerespectarea prezentului regulament și care poate necesita intervenția autorităților competente;
32. „autorități competente” înseamnă autoritățile desemnate în temeiul articolului 14 alineatul (1);
33. „autorități vamale” înseamnă autoritățile vamale definite la articolul 5 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
34. „teritoriu vamal” înseamnă teritoriul definit la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
35. „țară terță” înseamnă o țară sau un teritoriu din afara teritoriului vamal al Uniunii;
36. „punere în liberă circulație” înseamnă procedura prevăzută la articolul 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
37. „export” înseamnă procedura prevăzută la articolul 269 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
38. „produse relevante care intră pe piață” înseamnă produse relevante din țări terțe plasate sub regimul vamal de „punere în liberă circulație” care sunt destinate introducerii pe piața Uniunii, iar nu pentru uz sau consum personal în interiorul teritoriului vamal al Uniunii;
39. „produse relevante care ies de pe piață” înseamnă produse relevante plasate sub regimul vamal de „export”;
40. „legislația relevantă a țării de producție” înseamnă legislația aplicabilă în țara de producție cu privire la statutul juridic al zonei de producție în ceea ce privește:
 - (a) dreptul de folosință asupra terenurilor;
 - (b) protecția mediului;
 - (c) normele legate de păduri, inclusiv gestionarea pădurilor și conservarea biodiversității, în cazul în care sunt direct legate de recoltarea lemnului;
 - (d) drepturile terților;
 - (e) drepturile lucrătorilor;
 - (f) drepturile omului protejate în temeiul dreptului internațional;
 - (g) principiul consimțământului liber, prealabil și în cunoștință de cauză (FPIC), inclusiv astfel cum este prevăzut în Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene;
 - (h) reglementările fiscale, anticorupție, comerciale și vamale.

Articolul 3

Interdicții

Produsele de bază relevante și produsele relevante nu se introduc, nu se pun la dispoziție pe piață și nu se exportă decât dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) nu implică defrișări;
- (b) au fost obținute în conformitate cu legislația relevantă a țării de producție și
- (c) fac obiectul unei declarații privind diligența necesară.

CAPITOLUL 2

OBLIGAȚIILE OPERATORILOR ȘI COMERCIANȚILOR

Articolul 4

Obligațiile operatorilor

(1) Operatorii exercită diligența necesară, în conformitate cu articolul 8, înainte de a introduce produse relevante pe piață sau înainte de a le exporta, pentru a dovedi că produsele relevante respectă articolul 3.

⁽¹⁹⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

(2) Operatorii nu introduc pe piață produse relevante și nici nu le exportă fără a prezenta în prealabil o declarație privind diligența necesară. Operatorii care, pe baza diligenței necesare exercitată în conformitate cu articolul 8, concluzionează că produsele relevante respectă articolul 3, înainte de a introduce produsele relevante pe piață sau de a le exporta, pun la dispoziția autorităților competente o declarație privind diligența necesară prin intermediul sistemului de informații menționat la articolul 33. Declarația respectivă, disponibilă și transmisibilă pe cale electronică, conține informațiile prevăzute în anexa II în ceea ce privește produsele relevante și o declarație făcută de operator care confirmă faptul că operatorul a exercitat diligența necesară și că s-a constatat un risc zero sau doar un risc neglijabil.

(3) Prin punerea la dispoziția autorităților competente a declarației privind diligența necesară, operatorul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produsului relevant cu articolul 3. Operatorii păstrează evidența declarațiilor privind diligența necesară pentru o perioadă de cinci ani de la data transmiterii declarației prin intermediul sistemului de informații menționat la articolul 33.

(4) Operatorii nu introduc pe piață produsele relevante și nici nu le exportă dacă se aplică unul sau mai multe dintre următoarele cazuri:

(a) produsele relevante nu sunt conforme;

(b) exercitarea diligenței necesare a evidențiat un risc care nu poate fi neglijat ca produsele relevante să nu fie conforme;

(c) operatorul nu a fost în măsură să îndeplinească obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (2).

(5) Operatorii care obțin informații relevante noi sau cărora li se aduc la cunoștință astfel de informații, inclusiv suspiciuni motivate, care indică riscul ca un produs relevant pe care l-au introdus pe piață să nu respecte prezentul regulament, informează fără întârziere autoritățile competente din statele membre în care au introdus pe piață produsul relevant, precum și comercianții cărora le-au furnizat produsul relevant. În cazul exporturilor, operatorii informează autoritatea competentă a statului membru care este țara de producție.

(6) Operatorii acordă autorităților competente toată asistența necesară pentru a facilita efectuarea controalelor în temeiul articolului 18, inclusiv accesul în incinte și punerea la dispoziție a documentației și a registrelor de evidență.

(7) Operatorii comunică operatorilor și comercianților din avalul lanțului de aprovizionare al produselor relevante pe care le-au introdus pe piață sau pe care le-au exportat toate informațiile necesare pentru a demonstra că a fost exercitată diligența necesară și că s-a constatat un risc zero sau doar un risc neglijabil, inclusiv numerele de referință ale declarațiilor privind diligența necesară asociate produselor respective.

(8) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, operatorii din categoria IMM-urilor nu au obligația de a exercita diligența necesară pentru produsele relevante conținute în produsele relevante sau obținute cu ajutorul acestora care au făcut deja obiectul diligenței necesare în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol și pentru care a fost deja depusă o declarație privind diligența necesară în conformitate cu articolul 33. În astfel de cazuri, operatorii care sunt IMM-uri furnizează autorităților competente numărul de referință al declarației privind diligența necesară, la cerere. Pentru părțile de produse relevante care nu au făcut obiectul diligenței necesare, operatorul din categoria IMM-urilor exercită diligența necesară în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol.

(9) Operatorii care nu sunt IMM-uri pot face trimitere la declarațiile privind diligența necesară care au fost deja depuse în conformitate cu articolul 33 numai după ce s-au asigurat că diligența necesară referitoare la produsele relevante conținute în produsele relevante sau obținute cu ajutorul acestora a fost exercitată în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol. Aceștia includ numerele de referință ale unor astfel de declarații privind diligența necesară care au fost deja transmise în conformitate cu articolul 33 în declarațiile privind diligența necesară pe care le transmit în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol. Pentru părțile de produse relevante care nu au făcut obiectul diligenței necesare, operatorii care nu sunt IMM-uri exercită diligența necesară în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol.

(10) Orice operator care face trimitere la o declarație privind diligența necesară care a fost deja depusă în conformitate cu articolul 33 își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produselor relevante cu articolul 3, inclusiv pentru faptul că s-a constatat un risc zero sau doar un risc neglijabil, înainte de introducerea pe piață sau de exportul unor astfel de produse relevante.

Articolul 5

Obligațiile comercianților

(1) Comercianții care nu sunt IMM-uri sunt considerați operatori care nu sunt IMM-uri și trebuie să respecte obligațiile și dispozițiile de la articolele 3, 4 și 6, articolele 8-13, articolul 16 alineatele (8)-(11) și articolul 18 în ceea ce privește produsele de bază relevante și produsele relevante pe care le pun la dispoziție pe piață.

- (2) Comercianții care sunt IMM-uri pun la dispoziție pe piață produse relevante numai dacă se află în posesia informațiilor solicitate în temeiul alineatului (3).
- (3) Comercianții care sunt IMM-uri colectează și păstrează următoarele informații referitoare la produsele relevante pe care intenționează să le pună la dispoziție pe piață:
- (a) numele, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată, adresa poștală, adresa de e-mail și, dacă este cazul, adresa web a operatorilor sau a comercianților care le-au furnizat produsele relevante, precum și numerele de referință ale declarațiilor privind diligența necesară asociate produselor respective;
 - (b) numele, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată, adresa poștală, adresa de e-mail și, dacă este cazul, adresa web a operatorilor și a comercianților cărora le-au furnizat produsele relevante.
- (4) Comercianții care sunt IMM-uri păstrează informațiile menționate la alineatul (3) timp de cel puțin cinci ani de la data punerii la dispoziție pe piață și le furnizează, la cerere, autorităților competente.
- (5) În cazul în care obțin informații relevante noi sau li se aduc la cunoștință astfel de informații, inclusiv suspiciuni motivate, care indică riscul ca un produs relevant pe care l-a pus deja la dispoziție pe piață să nu respecte prezentul regulament, comercianții care sunt IMM-uri informează fără întârziere autoritățile competente din statele membre în care au pus la dispoziție pe piață produsul relevant, precum și comercianții cărora le-au furnizat produsul relevant.
- (6) Comercianții, indiferent dacă sunt IMM-uri sau nu, acordă autorităților competente toată asistența necesară pentru a facilita efectuarea controalelor în temeiul articolelor 18 și 19, inclusiv accesul în incinte și punerea la dispoziție a documentației și a registrelor de evidență.

Articolul 6

Reprezitanți autorizați

- (1) Operatorii sau comercianții pot mandata un reprezentant autorizat să depună, în numele lor, declarația privind diligența necesară în temeiul articolului 4 alineatul (2). În acest caz, operatorul sau comerciantul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produsului relevant cu articolul 3.
- (2) Reprezentantul autorizat furnizează autorităților competente, la cerere, o copie a mandatului într-o limbă oficială a Uniunii și o copie într-o limbă oficială a statului membru în care este prelucrată declarația privind diligența necesară sau, în caz că nu este posibil, o copie în limba engleză.
- (3) Un operator care este o persoană fizică sau o microîntreprindere poate mandata următorul operator sau comerciant din avalul lanțului de aprovizionare care nu este o persoană fizică sau o microîntreprindere să acționeze în calitate de reprezentant autorizat. Un astfel de operator sau comerciant următor din avalul lanțului de aprovizionare nu introduce și nu pune la dispoziție produse relevante pe piață și nu le exportă fără a depune declarația privind diligența necesară în temeiul articolului 4 alineatul (2) în numele operatorului respectiv. În astfel de cazuri, operatorul care este o persoană fizică sau o microîntreprindere își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produsului relevant cu articolul 3 și îi comunică respectivului operator sau comerciant următor din avalul lanțului de aprovizionare toate informațiile necesare pentru a confirma că a fost exercitată diligența necesară și că s-a constatat un risc zero sau doar un risc neglijabil.

Articolul 7

Introducerea pe piață de către operatori stabiliți în țări terțe

În cazul în care o persoană fizică sau juridică stabilită în afara Uniunii introduce pe piață produse relevante, prima persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care pune la dispoziție pe piață astfel de produse relevante este considerată ca fiind operator în sensul prezentului regulament.

Articolul 8

Diligența necesară

- (1) Înainte de a introduce pe piață produse relevante sau înainte de a le exporta, operatorii exercită diligența necesară în ceea ce privește toate produsele relevante furnizate de fiecare furnizor în parte.
- (2) Diligența necesară include:
- (a) colectarea informațiilor, a datelor și a documentelor necesare pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute la articolul 9;
 - (b) măsurile de evaluare a riscurilor menționate la articolul 10;

(c) măsurile de atenuare a riscurilor menționate la articolul 11.

Articolul 9

Cerințe în materie de informare

(1) Operatorii colectează informații, documente și date care să demonstreze conformitatea produselor relevante cu articolul 3. În acest scop, operatorul colectează, organizează și păstrează timp de cinci ani de la data introducerii pe piață sau a exportului produselor relevante următoarele informații, însoțite de dovezi, referitoare la fiecare produs relevant:

- (a) o descriere, inclusiv denumirea comercială și tipul produselor relevante, precum și, în cazul produselor relevante care conțin lemn sau au fost fabricate utilizând lemn, a denumirii comune a speciei și a denumirii științifice complete a acesteia; descrierea produsului include lista produselor de bază relevante sau a produselor relevante pe care le conține sau care sunt folosite pentru fabricarea produselor respective;
 - (b) cantitatea de produse relevante; pentru produsele relevante care intră sau ies de pe piață, cantitatea este exprimată în kilograme de masă netă și, după caz, în unitatea suplimentară prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului ⁽²⁰⁾ în raport cu codul din Sistemul armonizat indicat sau, în toate celelalte cazuri, cantitatea este exprimată în masă netă sau, după caz, în volum net sau în număr de unități; o unitate suplimentară este aplicabilă atunci când este definită în mod consecvent pentru toate subrubricile posibile încadrate la codul din Sistemul armonizat menționat în declarația privind diligența necesară;
 - (c) țara de producție și, dacă este cazul, părți ale acesteia;
 - (d) geolocalizarea tuturor parcelelor de teren de pe care au fost obținute produsele de bază relevante pe care le conține produsul relevant sau care au servit la fabricarea produsului relevant, precum și data sau intervalul de timp corespunzător producției; în cazul în care un produs relevant conține produse de bază relevante obținute de pe parcele de teren diferite sau a fost fabricat din astfel de produse, se include geolocalizarea tuturor parcelelor de teren diferite; orice defrișare sau degradare a pădurilor pe parcelele de teren respective exclude automat toate produsele de bază relevante și produsele relevante de pe parcelele de teren respective de la introducerea sau punerea la dispoziție pe piață sau de la export; pentru produsele relevante care conțin produse de origine bovină sau au fost fabricate din produse de origine bovină și pentru astfel de produse relevante care au fost hrănite cu produse relevante, geolocalizarea se referă la toate unitățile în care au fost ținute bovinele; pentru toate celelalte produse relevante cuprinse în anexa I, geolocalizarea se referă la parcelele de teren;
 - (e) numele, adresa poștală și adresa de e-mail a oricărei întreprinderi sau persoane de la care s-au aprovizionat cu produse relevante;
 - (f) numele, adresa poștală și adresa de e-mail a oricărei întreprinderi, oricărui operator sau comerciant căruia i-au fost furnizate produsele relevante;
 - (g) informații suficiente de concludență și verificabile conform cărora produsele relevante nu implică defrișări;
 - (h) informații suficiente de concludență și verificabile conform cărora produsele de bază relevante au fost obținute în conformitate cu legislația relevantă a țării de producție, inclusiv orice acord care conferă dreptul de utilizare a zonei respective în vederea obținerii produsului de bază relevant.
- (2) Operatorul pune la dispoziția autorităților competente, la cerere, informațiile, documentele și datele colectate în temeiul prezentului articol.

Articolul 10

Evaluarea riscurilor

(1) Operatorii verifică și analizează informațiile colectate în conformitate cu articolul 9 și orice alte documente relevante. Pe baza respectivelor informații și documente, operatorii efectuează o evaluare a riscurilor pentru a stabili dacă există riscul ca produsele relevante destinate a fi introduse pe piață sau exportate să fie neconforme. Operatorii nu introduc produsele relevante pe piață și nici nu le exportă, cu excepția cazului în care evaluarea riscurilor evidențiază un risc zero sau doar un risc neglijabil ca produsele relevante să fie neconforme.

⁽²⁰⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

- (2) Evaluarea riscurilor ține seama în special de următoarele criterii:
- (a) atribuirea riscului către țara de producție relevantă sau părți ale acesteia, în conformitate cu articolul 29;
 - (b) prezența pădurilor în țara de producție sau în părți ale acesteia;
 - (c) prezența popoarelor indigene în țara de producție sau în părți ale acesteia;
 - (d) consultarea și cooperarea cu bună credință cu popoarele indigene din țara de producție sau părți ale acesteia;
 - (e) existența unor pretenții motivate corespunzător ale popoarelor indigene, bazate pe informații obiective și verificabile, privind utilizarea sau proprietatea asupra zonei utilizate în scopul obținerii produsului de bază relevant;
 - (f) prevalența defrișărilor sau a degradării pădurilor în țara de producție sau părți ale acesteia;
 - (g) sursa, fiabilitatea, valabilitatea și legăturile cu alte documente disponibile în ceea ce privește informațiile menționate la articolul 9 alineatul (1);
 - (h) preocupări legate de țara de producție și de origine sau părți ale acesteia, cum ar fi nivelul corupției, prevalența falsificării documentelor și a datelor, lipsa aplicării legii, încălcările drepturilor internaționale ale omului, conflictele armate sau prezența sancțiunilor impuse de Consiliul de Securitate al ONU sau de Consiliul Uniunii Europene;
 - (i) complexitatea lanțului de aprovizionare relevant și etapa de prelucrare a produselor relevante, în special dificultățile legate de crearea conexiunii dintre produsele relevante și parcela de teren pe care au fost obținute produsele de bază relevante;
 - (j) riscul de eludare a prezentului regulament sau de amestecare cu produse relevante de origine necunoscută sau obținute în zone în care au avut loc sau au loc defrișări sau degradări ale pădurilor;
 - (k) concluziile reuniunilor grupurilor de experți ale Comisiei care sprijină punerea în aplicare a prezentului regulament, astfel cum au fost publicate în registrul grupurilor de experți al Comisiei;
 - (l) suspiciuni motivate prezentate în temeiul articolului 31, precum și informații privind antecedentele operatorilor sau comercianților de-a lungul lanțului de aprovizionare relevant în ceea ce privește nerespectarea prezentului regulament;
 - (m) orice informație care ar putea indica un risc ca produsele relevante să fie neconforme;
 - (n) informații suplimentare privind respectarea prezentului regulament, care pot include informații furnizate de sistemele de certificare sau de alte sisteme verificate de părți terțe, inclusiv de sistemele voluntare recunoscute de Comisie în temeiul articolului 30 alineatul (5) din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾, cu condiția ca informațiile să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 9 din prezentul regulament.
- (3) Produsele din lemn care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 2173/2005 și care fac obiectul unei licențe FLEGT valabile în cadrul unui regim de licențe funcțional sunt considerate ca respectând articolul 3 litera (b) din prezentul regulament.
- (4) Operatorii documentează și revizuiesc evaluările riscurilor cel puțin o dată pe an și le pun la dispoziția autorităților competente, la cerere. Operatorii trebuie să fie în măsură să demonstreze modul în care informațiile colectate au fost verificate pe baza criteriilor de evaluare a riscurilor prevăzute la alineatul (2), precum și modul în care aceștia au stabilit gradul de risc.

Articolul 11

Atenuarea riscurilor

- (1) Cu excepția cazului în care o evaluare a riscurilor efectuată în conformitate cu articolul 10 evidențiază că există un risc zero sau doar un risc neglijabil ca produsele relevante să fie neconforme, operatorul adoptă, înainte de introducerea produselor relevante pe piață sau înainte de exportul acestora, proceduri și măsuri adecvate de atenuare a riscurilor în scopul de a obține un risc zero sau doar un risc neglijabil. Astfel de proceduri și măsuri pot include oricare dintre următoarele:
- (a) solicitarea de informații, date sau documente suplimentare;

⁽²¹⁾ Directiva (UE) 2018/2001a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

- (b) efectuarea de anchete sau audituri independente;
- (c) adoptarea altor măsuri referitoare la cerințele în materie de informare prevăzute la articolul 9.

De asemenea, astfel de proceduri și măsuri pot include acordarea de sprijin în vederea respectării prezentului regulament de către furnizorii respectivului operator, în special de către micii fermieri, prin consolidarea capacităților și realizarea de investiții.

(2) Operatorii instituie politici, verificări și proceduri adecvate și proporționale de atenuare și gestionare în mod eficace a riscurilor de neconformitate identificate în raport cu produsele relevante. Respectivele politici, verificări și proceduri includ:

- (a) modele de practici de gestionare a riscurilor, raportarea, ținerea evidențelor, controlul intern și gestionarea conformității, inclusiv numirea unui coordonator al funcției de conformitate la nivel de conducere în cazul operatorilor care nu sunt IMM-uri;
- (b) o funcție de audit independent pentru a controla politicile, verificările și procedurile interne menționate la litera (a) în cazul tuturor operatorilor care nu sunt IMM-uri.

(3) Deciziile privind procedurile și măsurile de atenuare a riscurilor trebuie să fie documentate, revizuite cel puțin o dată pe an și puse la dispoziția autorităților competente de către operatori, la cerere. Operatorii trebuie să fie în măsură să demonstreze modul în care au fost luate deciziile privind procedurile și măsurile de atenuare a riscurilor.

Articolul 12

Instituirea și întreținerea sistemelor due diligence, raportare și păstrarea evidențelor

(1) Pentru a exercita diligența necesară în conformitate cu articolul 8, operatorii instituie și actualizează un cadru de proceduri și de măsuri pentru a se asigura că produsele relevante pe care le introduc pe piață sau le exportă respectă articolul 3 (denumit în continuare „sistemul due diligence”).

(2) Operatorii revizuiesc sistemul due diligence cel puțin o dată pe an. În cazul în care operatorii iau cunoștință de noi evoluții care ar putea influența sistemul due diligence, aceștia actualizează sistemul due diligence pentru a ține seama de respectivele evoluții. Operatorii păstrează o evidență a unor astfel de actualizări ale sistemelor lor due diligence pentru o perioadă de cinci ani.

(3) Operatorii care nu se încadrează în categoria IMM-urilor, inclusiv a microîntreprinderilor, sau în cea a persoanelor fizice prezintă anual rapoarte publice pe o scară cât mai largă, inclusiv pe internet, cu privire la sistemul lor due diligence, inclusiv cu privire la măsurile adoptate în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la articolul 8. Operatorii care intră, de asemenea, în domeniul de aplicare al altor acte juridice ale Uniunii care stabilesc cerințe privind diligența necesară în cadrul lanțului valoric își pot îndeplini obligațiile de raportare în temeiul prezentului alineat prin includerea informațiilor care se impun atunci când raportează în contextul acelor alte acte juridice ale Uniunii.

(4) Fără a aduce atingere legislației Uniunii privind protecția datelor, raportările menționate la alineatul (3) includ, în ceea ce privește produsele de bază relevante și produsele relevante, următoarele informații referitoare la produsele de bază relevante și produsele relevante:

- (a) un rezumat al informațiilor menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (b) și (c);
- (b) concluziile evaluării riscurilor efectuate în temeiul articolului 10 și măsurile luate în temeiul articolului 11 și o descriere a informațiilor și a dovezilor obținute și utilizate pentru evaluarea riscurilor;
- (c) după caz, o descriere a procesului consultării popoarelor indigene, a comunităților locale și a altor titulari de drepturi funciare cutumiare sau a organizațiilor societății civile prezente în zona în care se obțin produsele de bază relevante și produsele relevante.

(5) Operatorii păstrează pentru o perioadă de cel puțin cinci ani întreaga documentație referitoare la diligența necesară, cum ar fi toate registrele de evidență, măsurile și procedurile în conformitate cu articolul 8. La cerere, aceștia pun documentația respectivă la dispoziția autorității competente.

*Articolul 13***Procedura simplificată privind diligența necesară**

(1) Atunci când introduc produse relevante pe piață sau când le exportă, operatorilor nu li se impune să îndeplinească obligațiile prevăzute la articolele 10 și 11 în cazul în care, după ce au evaluat complexitatea lanțului de aprovizionare relevant și riscul de eludare a prezentului regulament sau riscul de amestecare cu produse de origine necunoscută sau originare din țări cu risc ridicat sau cu risc standard sau din părți ale acestora, s-au asigurat că toate produsele de bază relevante și produsele relevante au fost obținute în țări sau părți ale acestora care au fost clasificate ca prezentând un risc scăzut în conformitate cu articolul 29. În astfel de cazuri, operatorul pune la dispoziția autorității competente, la cerere, documentația relevantă care demonstrează că există un risc neglijabil de eludare a prezentului regulament sau de amestecare cu produse de origine necunoscută sau originare din țări cu risc ridicat sau cu risc standard sau din părți ale acestora.

(2) În pofida alineatului (1) de la prezentul articol, în cazul în care operatorul obține sau i se aduc la cunoștință, inclusiv ca urmare a evaluării efectuate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol și incluzând suspiciunile motivate prezentate în temeiul articolului 31, orice informație relevantă care ar indica un risc ca produsele relevante să nu respecte prezentul regulament sau ca prezentul regulament să fie eludat, operatorul îndeplinește toate obligațiile prevăzute la articolele 10 și 11 și comunică imediat autorității competente orice informație relevantă.

(3) În cazul în care unei autorități competente i se aduce la cunoștință orice informație care ar putea indica un risc de eludare a prezentului regulament, inclusiv în cazurile în care produsele de bază relevante sau produsele relevante obținute într-o țară cu risc standard sau risc ridicat sau într-o parte a acesteia sunt ulterior prelucrate într-o țară cu risc scăzut din care sunt introduse pe piață sau părăsesc piața, autoritatea competentă ia măsuri imediate în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) și, dacă este necesar, adoptă măsuri provizorii în conformitate cu articolul 23.

CAPITOLUL 3

OBLIGAȚIILE STATELOR MEMBRE ȘI ALE AUTORITĂȚILOR LOR COMPETENTE*Articolul 14***Autoritățile competente**

(1) Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente responsabile cu îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezentul regulament.

(2) Cel târziu până la 30 decembrie 2023, statele membre informează Comisia cu privire la denumirile, adresele și datele de contact ale autorităților competente menționate la alineatul (1). Statele membre informează Comisia, fără întârzieri nejustificate, cu privire la orice modificare a respectivelor informații.

(3) Comisia pune la dispoziția publicului pe site-ul său lista autorităților competente fără întârzieri nejustificate. Comisia actualizează periodic lista, pe baza actualizărilor primite de la statele membre.

(4) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de competențele, independența funcțională și resursele adecvate pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezentul capitol.

*Articolul 15***Asistență tehnică, consiliere și schimb de informații**

(1) Fără a aduce atingere obligației operatorilor de a exercita diligența necesară în conformitate cu articolul 8, statele membre pot acorda operatorilor asistență tehnică și de alte tipuri, precum și consiliere. Comisia, în colaborare cu statele membre, poate oferi, de asemenea, orientări operatorilor și autorităților competente, dacă este necesar. Asistența tehnică și de alte tipuri și consilierea țin seama de situația IMM-urilor, inclusiv a microîntreprinderilor, și a persoanelor fizice, pentru a facilita respectarea prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește conversia datelor din sistemele relevante pentru identificarea geolocalizării în sistemul de informații astfel cum se menționează la articolul 33. Acestea țin seama, de asemenea, de actele juridice relevante actuale și viitoare ale Uniunii care conțin obligații privind diligența necesară.

(2) Statele membre facilitează schimbul și diseminarea informațiilor relevante, în special cu scopul de a oferi asistență operatorilor la evaluarea riscurilor astfel cum se prevede la articolul 10, și privind bunele practici legate de punerea în aplicare a prezentului regulament.

(3) Autoritățile competente și Comisia monitorizează în permanență și fac schimb de informații cu privire la orice modificare semnificativă a configurației schimburilor comerciale cu produse relevante care poate duce la eludarea prezentului regulament.

- (4) Asistența se acordă astfel încât independența, obligațiile juridice sau responsabilitățile autorităților competente să nu fie compromise în contextul punerii în aplicare a prezentului regulament.
- (5) Comisia poate facilita punerea în aplicare armonizată a prezentului regulament, prin emiterea de orientări relevante și prin promovarea unui schimb adecvat de informații, a coordonării și a cooperării între autoritățile competente, între autoritățile competente și autoritățile vamale, precum și între autoritățile competente și Comisie.

Articolul 16

Obligația de efectuare a controalelor

- (1) Autoritățile competente efectuează controale pe teritoriul lor pentru a stabili dacă operatorii și comercianții stabiliți în Uniune respectă prezentul regulament. Autoritățile competente efectuează controale pe teritoriul lor pentru a stabili dacă produsele relevante pe care operatorul sau comerciantul le-a introdus sau intenționează să le introducă pe piață, le-a pus la dispoziție sau intenționează să le pună la dispoziție pe piață sau le-a exportat respectă prezentul regulament.
- (2) Controalele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se efectuează în conformitate cu articolele 18 și 19.
- (3) Autoritățile competente utilizează o abordare bazată pe riscuri pentru a identifica controalele care trebuie să fie efectuate. Criteriile de risc se identifică pe baza unei analize a riscurilor de neconformitate cu prezentul regulament, luând în considerare, în special, produsele de bază relevante, complexitatea și lungimea lanțurilor de aprovizionare, inclusiv dacă aceasta implică amestecarea de produse relevante, și etapa de prelucrare a produsului relevant, dacă parcelele de teren în cauză sunt sau nu adiacente unor păduri, atribuirea riscului către țări sau părți ale acestora în conformitate cu articolul 29, acordând o atenție deosebită situației țărilor sau părților acestora clasificate ca prezentând un risc ridicat, antecedentele operatorilor sau comercianților în ceea ce privește nerespectarea prezentului regulament, riscurile de eludare și orice alte informații relevante. Analiza riscurilor se bazează pe informațiile menționate la articolele 9 și 10 și se poate baza pe informațiile conținute în sistemul de informații menționat la articolul 33 și poate fi sprijinită de alte surse relevante, cum ar fi datele de monitorizare, profilurile de risc din partea organizațiilor internaționale, suspiciunile motivate prezentate în temeiul articolului 31 sau concluziile reuniunilor grupului de experți al Comisiei.
- (4) După caz, Comisia stabilește și revizuieste și actualizează periodic criterii de risc orientative la nivelul Uniunii, în conformitate cu alineatul (3), și le comunică autorităților competente.
- (5) În scopul efectuării controalelor menționate la alineatul (1), autoritățile competente stabilesc planuri anuale care conțin cel puțin următoarele:
- (a) criteriile naționale de risc, instituite în conformitate cu alineatul (3), pentru a stabili ce controale sunt necesare; bazându-se pe eventualele criterii de risc orientative de la nivelul Uniunii instituite de Comisie în conformitate cu alineatul (4) și incluzând în mod sistematic criterii de risc în ceea ce privește țările sau părți ale acestora clasificate ca prezentând un risc ridicat;
- (b) selecția operatorilor și a comercianților care urmează să fie controlați; respectiva selecție urmează să se bazeze pe criteriile naționale de risc menționate la litera (a), utilizând, printre altele, informațiile conținute în sistemul de informații menționat la articolul 33 și tehnici de prelucrare electronică a datelor; pentru fiecare operator sau comerciant care urmează să fie controlat, autoritățile competente pot identifica declarații specifice privind diligența necesară care trebuie să fie controlate.
- (6) Revizuirea anuală a planurilor de către autoritățile competente se bazează în mod sistematic pe rezultatele controalelor și pe experiența acumulată în ceea ce privește punerea în aplicare a planurilor menționate la alineatul (5), pentru a le îmbunătăți eficacitatea.
- (7) Autoritățile competente comunică celorlalte autorități competente și Comisiei planurile lor privind controalele, precum și actualizările acestora. Autoritățile competente efectuează schimbul de informații privind criteriile de risc menționate la alineatul (5) și coordonează elaborarea și aplicarea acestora cu autoritățile competente din alte state membre și cu Comisia, pentru a îmbunătăți eficacitatea punerii în aplicare a prezentului regulament.
- (8) Fiecare stat membru se asigură că controalele anuale efectuate de autoritățile sale competente în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol vizează cel puțin 3 % dintre operatorii care introduc sau pun la dispoziție pe piață ori exportă produse relevante care conțin sau au fost fabricate utilizând produse de bază relevante obținute într-o țară de producție sau în părți ale acesteia clasificate ca prezentând un risc standard în conformitate cu articolul 29.

(9) Fiecare stat membru se asigură că controalele anuale efectuate de autoritățile sale competente în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol vizează cel puțin 9 % dintre operatorii care introduc sau pun la dispoziție pe piață ori exportă produse relevante care conțin sau au fost fabricate utilizând produse de bază relevante, precum și 9 % din cantitatea fiecăruia dintre produsele relevante care conțin sau au fost fabricate utilizând produse de bază relevante obținute într-o țară sau în părți ale acesteia clasificate ca prezentând un risc ridicat în conformitate cu articolul 29.

(10) Fiecare stat membru se asigură că controalele anuale efectuate de autoritățile sale competente în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol vizează cel puțin 1 % dintre operatorii care introduc sau pun la dispoziție pe piață ori exportă produse relevante care conțin sau au fost fabricate utilizând produse de bază relevante obținute într-o țară sau în părți ale acesteia, clasificate ca prezentând un risc scăzut în conformitate cu articolul 29.

(11) Obiectivele cuantificate ale controalelor care trebuie să fie efectuate de autoritățile competente sunt îndeplinite separat pentru fiecare dintre produsele de bază relevante. Obiectivele cuantificate se calculează în funcție de numărul total de operatori care au introdus sau au pus la dispoziție produse relevante pe piață ori le-au exportat în anul precedent, precum și în funcție de cantitate, după caz. Se consideră că operatorii au făcut obiectul unui control în cazul în care autoritatea competentă a verificat elementele menționate la articolul 18 alineatul (1) literele (a) și (b).

(12) Fără a aduce atingere controalelor planificate în avans în temeiul alineatului (5) de la prezentul articol, autoritățile competente efectuează controalele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol atunci când obțin sau li se aduc la cunoștință informații relevante, inclusiv pe baza unor suspiciuni motivate prezentate de terți în temeiul articolului 31, cu privire la un posibil caz de nerespectare a prezentului regulament.

(13) Controalele se efectuează fără înștiințarea prealabilă a operatorului sau a comerciantului, cu excepția cazului în care notificarea prealabilă a operatorului sau a comerciantului este necesară pentru a asigura eficacitatea controalelor.

(14) Autoritățile competente întocmesc și păstrează registre de evidență a controalelor, indicând în special natura și rezultatele acestora, precum și măsurile luate în caz de neconformitate. Registrele de evidență aferente tuturor controalelor se păstrează pentru o perioadă de cel puțin zece ani.

(15) Registrele de evidență a controalelor efectuate în temeiul prezentului regulament și rapoartele privind rezultatele acestora constituie informații despre mediu în sensul Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²²⁾ și se pun la dispoziție la cerere.

Articolul 17

Produse relevante care necesită măsuri imediate

(1) Autoritățile competente identifică situațiile în care produsele relevante prezintă un risc atât de ridicat de neconformitate cu articolul 3 încât se impun măsuri imediate din partea autorităților competente înainte ca respectivele produse relevante să fie introduse sau puse la dispoziție pe piață ori exportate. Autoritățile competente înregistrează astfel de situații identificate în sistemul de informații menționat la articolul 33.

(2) Atunci când autoritățile competente identifică situațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, inclusiv când un operator transmite o declarație privind diligența necesară referitoare la produsele relevante în cauză, sistemul de informații menționat la articolul 33 identifică riscul ridicat de neconformitate cu articolul 3 și informează autoritățile competente, care:

(a) iau măsuri provizorii imediate în temeiul articolului 23 pentru a suspenda introducerea sau punerea la dispoziție a respectivelor produse relevante pe piața Uniunii; sau

(b) odată ce este instalată interfața electronică menționată la articolul 28 alineatul (1), în cazul produselor relevante care intră sau ies de pe piață și, solicită autorităților vamale suspendarea punerii în liberă circulație sau a exportului respectivelor produse relevante, în temeiul articolului 26 alineatul (7).

(3) Suspendările menționate la alineatul (2) de la prezentul articol se încheie în termen de trei zile lucrătoare, sau 72 de ore în cazul produselor relevante perisabile, din momentul în care este identificat riscul ridicat de neconformitate în sistemul de informații menționat la articolul 33. În cazul în care, pe baza rezultatului controalelor efectuate în perioada respectivă, autoritățile competente ajung la concluzia că au nevoie de timp suplimentar pentru a stabili dacă produsele relevante respectă articolul 3, acestea prelungesc perioada de suspendare, cu perioade suplimentare de trei zile lucrătoare, prin intermediul unor măsuri provizorii suplimentare luate în temeiul articolului 23 sau, în cazul produselor relevante care intră sau ies de pe piață, prin înștiințarea autorităților vamale cu privire la necesitatea de a menține suspendarea în temeiul articolului 26 alineatul (7).

⁽²²⁾ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

*Articolul 18***Controale asupra operatorilor și a comercianților care nu sunt IMM-uri**

- (1) Controalele asupra operatorilor și a comercianților care nu sunt IMM-uri includ:
- (a) examinarea sistemului lor due diligence, inclusiv a procedurilor de evaluare și de atenuare a riscurilor, precum și a documentației și a registrelor de evidență care demonstrează funcționarea corespunzătoare a sistemului due diligence;
 - (b) examinarea documentației și a registrelor de evidență care demonstrează că un anumit produs relevant pe care operatorul l-a introdus sau intenționează să îl introducă pe piață sau intenționează să îl exporte sau pe care comerciantul care nu este IMM l-a pus la dispoziție sau intenționează să îl pună la dispoziție pe piață respectă prezentul regulament, inclusiv, dacă este cazul, prin măsuri de atenuare a riscurilor, precum și examinarea declarațiilor relevante privind diligența necesară.
- (2) Controalele asupra operatorilor și a comercianților care nu sunt IMM-uri pot include, de asemenea, după caz, în special în cazul în care examinările menționate la alineatul (1) au ridicat semne de întrebare:
- (a) examinarea la fața locului a produselor de bază relevante sau a produselor relevante în vederea stabilirii corespondenței acestora cu documentația utilizată pentru exercitarea diligenței necesare;
 - (b) examinarea măsurilor corective luate în temeiul articolului 24;
 - (c) orice mijloace tehnice și științifice adecvate pentru a stabili specia sau locul exact în care a fost obținut produsul de bază relevant sau produsul relevant, inclusiv analiza anatomică, chimică sau ADN;
 - (d) orice mijloace tehnice și științifice adecvate pentru a stabili dacă produsele relevante nu implică defrișări, inclusiv date de observare a Pământului, cum ar fi cele din cadrul programului și al instrumentelor Copernicus sau din alte surse relevante disponibile cu caracter public sau privat; și
 - (e) controale neanunțate, printre care audituri pe teren, inclusiv, după caz, în țări terțe, cu condiția ca astfel de țări terțe să accepte, prin cooperarea cu autoritățile administrative ale țărilor terțe respective.

*Articolul 19***Controale asupra comercianților care sunt IMM-uri**

- (1) Controalele asupra comercianților care sunt IMM-uri includ examinarea documentației și a registrelor de evidență care demonstrează conformitatea cu articolul 5 alineatele (2), (3) și (4).
- (2) Controalele asupra comercianților care sunt IMM-uri pot include, de asemenea, după caz, în special în cazul în care examinările menționate la alineatul (1) au ridicat semne de întrebare, controale neanunțate, inclusiv audituri pe teren.

*Articolul 20***Recuperarea costurilor de către autoritățile competente**

- (1) Statele membre pot autoriza autoritățile lor competente să solicite de la operatori sau comercianți totalitatea costurilor aferente activităților lor în ceea ce privește cazurile de neconformitate.
- (2) Costurile menționate la alineatul (1) pot include costurile de efectuare a testărilor, cele de stocare și cele ale activităților legate de produsele relevante care sunt identificate ca fiind produse neconforme și care fac obiectul unor măsuri corective înainte de punerea respectivelor produse relevante în liberă circulație, de introducerea lor pe piață sau de exportul lor.

*Articolul 21***Cooperare și schimb de informații**

- (1) Autoritățile competente cooperează între ele, cu autoritățile vamale din statul lor membru, cu autoritățile competente și cu autoritățile vamale din alte state membre, cu Comisia și, dacă este necesar, cu autoritățile administrative din țări terțe pentru a asigura respectarea prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește punerea în aplicare a auditurilor pe teren.
- (2) Autoritățile competente încheie acorduri administrative cu Comisia în ceea ce privește transmiterea informațiilor cu privire la investigații și efectuarea investigațiilor.

(3) Autoritățile competente fac schimb de informații necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, inclusiv prin intermediul sistemului de informații menționat la articolul 33. Schimbul de informații respectiv include acordarea accesului la informații și schimbul de informații cu autoritățile competente din alte state membre în ceea ce privește operatorii și comercianții, inclusiv declarațiile privind diligența necesară, precum și în ceea ce privește natura și rezultatele controalelor efectuate, pentru a facilita aplicarea prezentului regulament.

(4) Autoritățile competente semnalează fără întârziere autorităților competente din alte state membre și Comisiei atunci când constată orice nerespectare potențială a prezentului regulament și deficiențe grave care ar putea afecta mai multe state membre. Autoritățile competente informează, cu precădere, autoritățile competente din alte state membre atunci când identifică pe piață un produs relevant pe care îl consideră neconform, pentru a permite retragerea de la vânzare sau rechemarea unui astfel de produs în toate statele membre.

(5) La cererea unei autorități competente, statele membre îi furnizează acesteia informațiile necesare pentru a asigura respectarea prezentului regulament.

Articolul 22

Raportare

(1) Până la data de 30 aprilie a fiecărui an, statele membre pun la dispoziția publicului și a Comisiei, informații privind aplicarea prezentului regulament pe parcursul anului calendaristic anterior. Respectiv informații cuprind:

- (a) planurile de controale și criteriile de risc pe care s-au bazat planurile respective;
- (b) numărul și rezultatele controalelor efectuate asupra operatorilor, a comercianților care nu sunt IMM-uri și a altor comercianți în raport cu numărul total de operatori, de comercianți care nu sunt IMM-uri și de alți comercianți, inclusiv tipurile de neconformitate identificate;
- (c) cantitatea de produse relevante controlate în raport cu cantitatea totală de produse relevante introduse pe piață sau exportate și țările de producție; pentru produsele relevante care intră sau ies de pe piață, cantitatea se exprimă în kilograme de masă netă și, după caz, în unitate suplimentară prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 în raport cu codul din Sistemul armonizat indicat sau, în toate celelalte cazuri, cantitatea este exprimată în masă netă sau, după caz, în volum net sau în număr de unități; o unitate suplimentară este aplicabilă atunci când este definită în mod consecvent pentru toate subrubricile posibile încadrate la codul din Sistemul armonizat menționat în declarația privind diligența necesară;
- (d) în caz de neconformitate, măsurile corective luate în conformitate cu articolul 24 și sancțiunile impuse în conformitate cu articolul 25;
- (e) procentul de controale efectuate cu înștiințare prealabilă în conformitate cu articolul 16 alineatul (13), a căror utilizare se justifică de către autoritățile competente în rapoartele lor de control.

(2) Până la data de 30 octombrie a fiecărui an, serviciile Comisiei pun la dispoziția publicului o situație generală la nivelul Uniunii privind aplicarea prezentului regulament, realizată pe baza datelor transmise de statele membre în temeiul alineatului (1).

Articolul 23

Măsuri provizorii

Statele membre creează cadrul ca autoritățile lor competente să poată lua măsuri provizorii imediate, inclusiv confiscarea produselor de bază relevante sau a produselor relevante, sau suspendarea introducerii sau a punerii la dispoziție pe piață sau a exportului a produselor de bază relevante sau a produselor relevante, atunci când au fost detectate potențiale nerespectări față de prezentul regulament pe baza oricăroră dintre următoarele:

- (a) examinarea probelor sau a altor informații relevante, inclusiv a informațiilor care au făcut obiectul unor schimburi în temeiul articolului 21 sau a suspiciunilor motivate prezentate în temeiul articolului 31;
- (b) controalele menționate la articolele 18 și 19;

(c) identificarea unor riscuri de către sistemul de informații menționat la articolul 33.

Dacă este cazul, statele membre informează imediat Comisia și autoritățile competente din alte state membre despre astfel de măsuri.

Articolul 24

Măsuri corective luate în caz de neconformitate

(1) Fără a aduce atingere articolului 25, în cazul în care autoritățile competente stabilesc că un operator sau un comerciant nu a respectat prezentul regulament sau că un produs relevant introdus sau pus la dispoziție pe piață sau exportat este neconform, acestea solicită fără întârziere operatorului sau comerciantului respectiv să ia măsuri corective adecvate și proporționale pentru a pune capăt situației de neconformitate într-un termen specificat și rezonabil.

(2) În sensul alineatului (1), măsurile corective care se impun a fi întreprinse de operator sau de comerciant includ, după caz, cel puțin unul dintre următoarele elemente:

- (a) remedierea oricărei situații formale de neconformitate, în special în ceea ce privește cerințele prevăzute în capitolul 2;
- (b) împiedicarea introducerii, a punerii la dispoziție pe piață sau a exportului a produsului relevant;
- (c) retragerea de pe piață sau rechemarea imediată a produsului relevant;
- (d) donarea produsului relevant în scopuri caritabile sau de interes public sau, dacă acest lucru nu este posibil, eliminarea acestuia ca deșeu în conformitate cu dreptul Uniunii privind gestionarea deșeurilor.

(3) Indiferent de măsurile corective luate în temeiul alineatului (2), operatorul sau comerciantul remediază orice deficiențe ale sistemului due diligence pentru a preveni riscul unor noi nerespectări ale prezentului regulament.

(4) Dacă operatorul sau comerciantul nu ia măsurile corective astfel cum sunt menționate la alineatul (2) în termenul specificat de autoritatea competentă în temeiul alineatului (1) sau dacă situația de neconformitate astfel cum este menționată la alineatul (1) persistă, după termenul respectiv autoritățile competente asigură aplicarea măsurii corective necesare menționate la alineatul (2) prin toate mijloacele aflate la dispoziția lor în temeiul dreptului statului membru în cauză.

Articolul 25

Sancțiuni

(1) Fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în temeiul Directivei 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²³⁾, statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile pentru încălcarea prezentului regulament de către operatori și comercianți și iau toate măsurile necesare pentru a garanta aplicarea acestora. Statele membre notifică normele și măsurile respective Comisiei și îi comunică acesteia fără întârziere orice modificare ulterioară a acestora.

(2) Sancțiunile prevăzute la alineatul (1) sunt eficace, proporționale și disuasive. Respectivele sancțiuni includ:

- (a) amenzi proporționale cu daunele aduse mediului și cu valoarea produselor de bază relevante sau a produselor relevante în cauză, calculând nivelul amenzilor astfel încât să se asigure că acestea privesc în mod efectiv persoanele responsabile de avantajele economice obținute ca urmare a încălcărilor comise de acestea și majorând progresiv nivelul amenzilor pentru încălcări repetate; în cazul unei persoane juridice, quantumul maxim al unei astfel de amenzi este de cel puțin 4 % din cifra de afaceri anuală totală la nivelul Uniunii obținută de operator sau de comerciant în exercițiul financiar anterior deciziei de aplicare a amenzii, quantum calculat în conformitate cu calculul cifrei totale de afaceri a întreprinderilor prevăzut la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽²⁴⁾, și se majorează, dacă este necesar, pentru a depăși potențialul beneficiu economic obținut;
- (b) confiscarea produselor relevante de la operator și/sau comerciant;
- (c) confiscarea veniturilor obținute de operator și/sau comerciant în urma unei tranzacții cu produsele relevante în cauză;

⁽²³⁾ Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (JO L 328, 6.12.2008, p. 28).

⁽²⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice] (JO L 24, 29.1.2004, p. 1).

- (d) excluderea temporară, pentru o perioadă maximă de 12 luni, de la procedurile de achiziții publice și de la accesul la finanțare publică, inclusiv de la procedurile de licitații publice, granturi și concesiuni;
 - (e) interdicția temporară de a introduce sau de a pune la dispoziție pe piață sau de a exporta produse de bază și produse relevante, în cazul unei încălcări grave sau al unor încălcări repetate;
 - (f) interdicția de a exercita procedura simplificată privind diligența necesară prevăzută la articolul 13, în cazul unei încălcări grave sau al unor încălcări repetate.
- (3) Statele membre notifică Comisiei hotărârile definitive pronunțate împotriva persoanelor juridice privind încălcarea prezentului regulament și sancțiunile impuse acestora, în termen de 30 de zile de la data la care hotărârea rămâne definitivă, ținând seama de normele relevante privind protecția datelor. Comisia publică pe site-ul său o listă a unor astfel de hotărâri, care conține următoarele elemente:
- (a) denumirea persoanei juridice;
 - (b) data hotărârii definitive;
 - (c) un rezumat al activităților pentru care s-a constatat că persoana juridică a încălcat prezentul regulament; și
 - (d) caracterul și, dacă sancțiunea este pecuniară, cuantumul sancțiunii impuse.

CAPITOLUL 4

PROCEDURI PRIVIND PRODUSELE RELEVANTE CARE INTRĂ SAU IES DE PE PIAȚĂ

Articolul 26

Verificări

- (1) Produsele relevante plasate sub regimul vamal „punere în liberă circulație” sau „export” fac obiectul verificărilor și al măsurilor prevăzute în prezentul capitol. Aplicarea prezentului capitol nu aduce atingere niciunei alte dispoziții din prezentul regulament, nici altor acte juridice ale Uniunii care reglementează punerea în liberă circulație sau exportul de mărfuri, în special Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și articolele 46, 47, 134 și 267 din acesta. Cu toate acestea, capitolul VII din Regulamentul (UE) 2019/1020 nu se aplică verificărilor asupra produselor relevante care intră pe piață în ceea ce privește aplicarea și asigurarea respectării prezentului regulament.
- (2) Autoritățile competente sunt responsabile de aplicarea în ansamblu a prezentului regulament în ceea ce privește produsele relevante care intră sau ies de pe piață. În special, autoritățile competente sunt responsabile, în conformitate cu articolul 16, de identificarea controalelor care trebuie să fie efectuate pe baza unei abordări bazate pe riscuri și de stabilirea respectării articolului 3 de către orice astfel de produs relevant, prin controalele prevăzute la articolul 16. Autoritățile competente îndeplinesc respectivele responsabilități în conformitate cu dispozițiile relevante prevăzute în capitolul 3.
- (3) Fără a aduce atingere alineatului (2) de la prezentul articol, autoritățile vamale efectuează verificări asupra declarațiilor vamale depuse în legătură cu produsele relevante care intră sau ies de pe piață, în conformitate cu articolele 46 și 48 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013. Astfel de verificări se bazează în principal pe analiza riscurilor, astfel cum se prevede la articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
- (4) Numărul de referință al declarației privind diligența necesară se pune la dispoziția autorităților vamale înainte de punerea în liberă circulație sau de exportul unui produs relevant care intră sau iese de pe piață. În acest scop, cu excepția cazului în care declarația privind diligența necesară este pusă la dispoziție prin intermediul interfeței electronice menționate la articolul 28 alineatul (2), persoana care depune declarația vamală de punere în liberă circulație sau de export al unui produs relevant pune la dispoziția autorităților competente numărul de referință al declarației privind diligența necesară atribuit respectivului produs relevant de sistemul de informații menționat la articolul 33.
- (5) În scopul luării în considerare a conformității cu prezentul regulament pentru a permite ca un produs relevant să fie pus în liberă circulație sau exportat:
- (a) până la instalarea interfeței electronice menționate la articolul 28 alineatul (1), nu se aplică alineatele (6)-(9) de la prezentul articol, iar autoritățile vamale fac schimb de informații și cooperează cu autoritățile competente în conformitate cu articolul 27 și, dacă este necesar, iau în considerare acest schimb de informații și cooperarea referitoare la permiterea punerii în liberă circulație sau a exportului produselor relevante;
 - (b) odată ce interfața electronică menționată la articolul 28 alineatul (1) este instalată, se aplică alineatele (6)-(9) de la prezentul articol, iar notificările și cererile prevăzute la alineatele (6)-(9) de la prezentul articol se transmit prin intermediul interfeței electronice respective.

(6) Atunci când efectuează verificări asupra declarației vamale de punere în liberă circulație sau de export pentru un produs relevant care intră sau iese de pe piață, autoritățile vamale examinează, utilizând interfața electronică menționată la articolul 28 alineatul (1), statutul atribuit declarației privind diligența necesară corespunzătoare de către autoritățile competente în sistemul de informații menționat la articolul 33.

(7) În cazul în care statutul menționat la alineatul (6) de la prezentul articol indică faptul că produsul relevant care intră sau iese de pe piață a fost identificat, în temeiul articolului 17 alineatul (2), ca necesitând a fi controlat înainte de a fi introdus sau pus la dispoziție pe piață sau de a fi exportat, autoritățile vamale suspendă punerea în liberă circulație sau exportul respectivului produs relevant.

(8) În cazul în care toate celelalte cerințe și formalități prevăzute de dreptul Uniunii sau de dreptul intern referitoare la punerea în liberă circulație sau la export sunt îndeplinite, autoritățile vamale permit punerea în liberă circulație sau exportul unui produs relevant care intră sau iese de pe piață în oricare dintre următoarele circumstanțe:

- (a) statutul menționat la alineatul (6) de la prezentul articol nu indică faptul că produsul relevant a fost identificat, în temeiul articolului 17 alineatul (2), ca necesitând a fi controlat înainte de a fi introdus sau pus la dispoziție pe piață sau exportat;
- (b) punerea în liberă circulație sau exportul a fost suspendat în conformitate cu alineatul (7) de la prezentul articol, iar autoritățile competente nu au solicitat menținerea suspendării în conformitate cu articolul 17 alineatul (3);
- (c) punerea în liberă circulație sau exportul a fost suspendat în conformitate cu alineatul (7), iar autoritățile competente au notificat autorităților vamale că suspendarea punerii în liberă circulație sau a exportului produselor relevante poate fi ridicată.

(9) În cazul în care autoritățile competente concluzionează că un produs relevant care intră sau iese de pe piață este neconform, acestea informează autoritățile vamale în consecință, iar autoritățile vamale nu permit punerea în liberă circulație sau exportul respectivului produs relevant.

(10) Punerea în liberă circulație sau exportul nu sunt considerate ca fiind o dovadă a conformității cu dreptul Uniunii, în special cu prezentul regulament.

Articolul 27

Cooperarea și schimbul de informații între autorități

(1) Pentru a permite abordarea bazată pe riscuri menționată la articolul 16 alineatul (5) în cazul produselor relevante care intră sau ies de pe piață și pentru a se asigura că efectuarea controalelor este eficace și în conformitate cu prezentul regulament, Comisia, autoritățile competente și autoritățile vamale cooperează îndeaproape și fac schimb de informații.

(2) Autoritățile vamale și autoritățile competente cooperează în conformitate cu articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 și fac schimb de informații necesare pentru îndeplinirea funcțiilor ce le revin în temeiul prezentului regulament, inclusiv prin mijloace electronice.

(3) În conformitate cu articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, autoritățile vamale pot comunica autorității competente din statul membru în care este stabilit operatorul, comerciantul sau reprezentantul autorizat informațiile confidențiale pe care autoritățile vamale le-au obținut în cursul îndeplinirii sarcinilor lor sau care le-au fost furnizate cu titlu confidențial.

(4) În cazul în care autoritățile competente au primit informații în conformitate cu prezentul articol, autoritățile competente respective pot comunica informațiile respective autorităților competente ale altor state membre în conformitate cu articolul 21 alineatul (3).

(5) Schimburile de informații privind riscurile au loc după cum urmează:

- (a) între autoritățile vamale în conformitate cu articolul 46 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
- (b) între autoritățile vamale și Comisie în conformitate cu articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
- (c) între autoritățile vamale și autoritățile competente, inclusiv autoritățile competente ale altor state membre, în conformitate cu articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

Articolul 28

Interfața electronică

(1) Comisia dezvoltă o interfață electronică pe baza mediului aferent ghișeului unic al Uniunii Europene pentru vămi, instituit prin Regulamentul (UE) 2022/2399 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁵⁾, care să permită transmiterea de date, în special notificările și cererile menționate la articolul 26 alineatele (6)-(9) din prezentul regulament, între sistemele vamale naționale și sistemul de informații menționat la articolul 33. Această interfață electronică trebuie să devină funcțională până la 30 iunie 2028.

(2) Comisia dezvoltă o interfață electronică în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (UE) 2022/2399 care să permită:

(a) operatorilor și comercianților să respecte obligația de a transmite declarația privind diligența necesară în ceea ce privește un produs de bază relevant sau un produs relevant în temeiul articolului 4 din prezentul regulament, prin punerea acesteia la dispoziție prin intermediul mediului național aferent ghișeului unic pentru vămi menționat la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2022/2399 și să primească feedback în acest sens din partea autorităților competente; și

(b) transmiterea declarației privind diligența necesară către sistemul de informații menționat la articolul 33.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care specifică detaliile privind modalitățile de punere în aplicare pentru alineatele (1) și (2) de la prezentul articol și care definesc, în special, datele, inclusiv formatul acestora, care trebuie să fie transmise în conformitate cu alineatele (1) și (2) de la prezentul articol. Actele de punere în aplicare clarifică, de asemenea, modul în care orice modificare a statutului atribuit de autoritățile competente declarațiilor privind diligența necesară din sistemul de informații menționat la articolul 33 este notificată imediat și automat autorităților vamale relevante prin intermediul interfeței electronice menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Actele de punere în aplicare pot stabili, de asemenea, că anumite date specifice disponibile în declarația privind diligența necesară și care sunt necesare pentru activitățile autorităților vamale, printre care supravegherea și combaterea fraudei, sunt transmise și înregistrate în sistemele vamale ale Uniunii și cele naționale. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 36 alineatul (2).

CAPITOLUL 5

SISTEMUL DE EVALUARE COMPARATIVĂ LA NIVEL DE ȚARĂ ȘI COOPERAREA CU ȚĂRILE TERȚE

Articolul 29

Evaluarea țărilor

(1) Prezentul regulament instituie un sistem pe trei niveluri pentru evaluarea țărilor sau a părților acestora. În acest scop, statele membre și țările terțe sau părți ale acestora sunt clasificate în una dintre următoarele categorii de risc:

(a) „risc ridicat” se referă la țări sau părți ale acestora pentru care evaluarea menționată la alineatul (3) are ca rezultat identificarea unui risc ridicat privind producerea în țările respective sau în părți ale acestora a unor produse de bază relevante pentru care produsele relevante nu respectă articolul 3 litera (a);

(b) „risc scăzut” se referă la țări sau părți ale acestora pentru care evaluarea menționată la alineatul (3) concluzionează că există o asigurare suficientă cu privire la caracterul excepțional al cazurilor de producere în țările respective sau în părți ale acestora a unor produse de bază relevante pentru care produsele relevante nu respectă articolul 3 litera (a);

(c) „risc standard” se referă la țări sau părți ale acestora care nu se încadrează nici în categoria „risc ridicat”, nici în categoria „risc scăzut”.

(2) La 29 iunie 2023, tuturor țărilor li se atribuie un nivel de risc standard. Comisia clasifică țările sau părți ale acestora care prezintă un risc scăzut sau ridicat în conformitate cu alineatul (1). Lista țărilor sau a părților acestora care prezintă un risc scăzut sau ridicat se publică prin acte de punere în aplicare care se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 36 alineatul (2), cel târziu la 30 decembrie 2024. Lista respectivă este revizuită și actualizată, dacă este cazul, ori de câte ori este necesar în lumina unor noi dovezi.

⁽²⁵⁾ Regulamentul (UE) 2022/2399 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 noiembrie 2022 de instituire a mediului aferent ghișeului unic al Uniunii Europene pentru vămi și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 (JO L 317, 9.12.2022, p. 1).

(3) Clasificarea țărilor sau a părților acestora cu risc scăzut și risc ridicat în conformitate cu alineatul (1) se bazează pe o evaluare obiectivă și transparentă efectuată de Comisie, ținând seama de cele mai recente dovezi științifice și de sursele recunoscute la nivel internațional. Clasificarea se bazează în principal pe următoarele criterii de evaluare:

(a) rata defrișării și degradării pădurilor;

(b) rata de extindere a terenurilor agricole pentru produsele de bază relevante;

(c) evoluția producției în materie de produse de bază relevante și de produse relevante.

(4) Evaluarea menționată la alineatul (3) poate, de asemenea, ține seama de următoarele elemente:

(a) informațiile transmise de țara în cauză, de autoritățile regionale în cauză, de operatori, de ONG-uri și de părți terțe, inclusiv popoarele indigene, comunitățile locale și organizațiile societății civile, cu privire la acoperirea eficace a emisiilor și absorbțiilor din agricultură, silvicultură și exploatarea terenurilor în cadrul contribuției stabilite la nivel național la CCONUSC;

(b) acordurile și alte instrumente între țara în cauză și Uniune și/sau statele sale membre, care vizează defrișările și degradarea pădurilor și facilitează conformitatea produselor de bază relevante și a produselor relevante cu articolul 3 și punerea efectivă în aplicare a acestora;

(c) dacă țara în cauză are în vigoare legi naționale sau subnaționale, inclusiv în conformitate cu articolul 5 din Acordul de la Paris, și ia măsuri eficace de aplicare a legislației pentru a combate defrișările și degradarea pădurilor, precum și pentru a evita și a penaliza activitățile care generează defrișări și degradarea pădurilor și, în special, dacă aplică sancțiuni suficiente de aspre pentru a-i priva pe cei responsabili de beneficiile care rezultă din defrișări sau din degradarea pădurilor;

(d) dacă țara în cauză pune la dispoziție în mod transparent datele necesare; și, dacă este cazul, existența, respectarea sau aplicarea efectivă a legilor care protejează drepturile omului, drepturile popoarelor indigene, ale comunităților locale și ale altor titulari de drepturi funciare cutumiare;

(e) sancțiunile impuse de Consiliul de Securitate al ONU sau de Consiliul Uniunii Europene cu privire la importul sau exportul de produse de bază relevante și de produse relevante.

(5) Comisia se angajează într-un dialog specific cu toate țările clasificate sau care riscă să fie clasificate ca prezentând un grad de risc ridicat, cu obiectivul de a reduce nivelul de risc al acestora.

(6) Fără a aduce atingere alineatului (5), Comisia notifică în mod formal țării în cauză intenția sa de a clasifica țara respectivă sau o parte a acesteia într-o categorie de risc diferită și o invită să furnizeze orice informații considerate utile în acest sens. Comisia informează și autoritățile competente cu privire la intenția respectivă.

Comisia include în notificare următoarele informații:

(a) motivul sau motivele care stau la baza intenției de a schimba clasificarea de risc a țării sau a unor părți ale acesteia;

(b) invitația de a răspunde în scris Comisiei cu privire la intenția de a schimba clasificarea de risc a țării sau a unor părți ale acesteia;

(c) consecințele clasificării sale ca țară cu grad ridicat sau scăzut de risc.

(7) Comisia acordă țării în cauză o perioadă suficientă de timp pentru a răspunde notificării. În cazul în care notificarea privește o intenție din partea Comisiei de a clasifica țara respectivă sau o parte a acesteia într-o categorie de risc mai ridicat, în răspunsul său, țara în cauză poate furniza Comisiei informații cu privire la măsurile pe care aceasta le-a luat pentru a remedia situația.

(8) Comisia informează fără întârziere țara în cauză și autoritățile competente cu privire la includerea sau eliminarea unei țări sau a unor părți ale acesteia de pe lista menționată la alineatul (2).

*Articolul 30***Cooperarea cu țările terțe**

(1) În domeniile lor de competență respective, Comisia, în numele Uniunii, și statele membre interesate colaborează, în mod coordonat, cu țările producătoare și cu părți ale acestora care sunt vizate de prezentul regulament, în special cu cele clasificate ca prezentând un risc ridicat în conformitate cu articolul 29, prin utilizarea parteneriatelor existente și viitoare și a altor mecanisme de cooperare relevante pentru a aborda împreună cauzele fundamentale ale defrișărilor și degradării pădurilor. Comisia elaborează un cadru strategic cuprinzător al Uniunii pentru o astfel de colaborare și ia în considerare mobilizarea instrumentelor relevante ale Uniunii. Astfel de parteneriate și mecanisme de cooperare se axează pe conservarea, refacerea și utilizarea durabilă a pădurilor, pe defrișări și degradarea pădurilor și pe tranziția către metode durabile pentru producția, consumul, prelucrarea și comercializarea produselor de bază. Parteneriatele și mecanismele de cooperare pot include dialoguri structurate, acorduri administrative și acorduri existente sau dispoziții ale acestora, precum și foi de parcurs comune care permit tranziția către o producție agricolă care facilitează respectarea prezentului regulament, acordând o atenție deosebită nevoilor popoarelor indigene, ale comunităților locale și ale micilor fermieri și asigurând participarea tuturor actorilor interesați.

(2) Parteneriatele și cooperarea permit participarea deplină a tuturor părților interesate, inclusiv a societății civile, a popoarelor indigene, a comunităților locale, a femeilor, a sectorului privat, inclusiv a microîntreprinderilor și a altor IMM-uri, și a micilor fermieri. De asemenea, parteneriatele și cooperarea sprijină sau inițiază un dialog participativ și favorabil incluziunii în ceea ce privește procesele naționale de reformă juridică și de reformă a guvernantei, pentru a consolida guvernanta în domeniul forestier și pentru a aborda factorii interni care contribuie la defrișări.

(3) Parteneriatele și cooperarea promovează dezvoltarea unor procese integrate de amenajare a teritoriului, a legislației relevante a țărilor de producție, a proceselor multipartite, a stimulentei fiscale sau comerciale și a altor instrumente pertinente pentru îmbunătățirea conservării pădurilor și a biodiversității, gestiunea durabilă și refacerea pădurilor, combaterea conversiei pădurilor și a ecosistemelor vulnerabile către alte utilizări ale terenurilor, optimizarea câștigurilor pentru peisaj, a securității proprietății, a productivității și a competitivității agriculturii și a transparenței lanțurilor de aprovizionare, consolidarea drepturilor comunităților dependente de păduri, inclusiv ale micilor fermieri, ale comunităților locale și ale popoarelor indigene, ale căror drepturi sunt enunțate în Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene, și asigurarea accesului public la documente privind gestionarea pădurilor și la alte informații relevante.

(4) În domeniile lor de competență respective, Comisia, în numele Uniunii, ori statele membre, sau ambele, se angajează în discuții internaționale bilaterale și multilaterale privind politicile și acțiunile de stopare a defrișărilor și a degradării pădurilor, inclusiv în cadrul forurilor multilaterale precum CBD, FAO, Convenția ONU pentru combaterea deșertificării, Adunarea ONU pentru mediu, Forumul ONU pentru păduri, CCONUSC, OMC, G7 și G20. Un astfel de angajament include promovarea tranziției către producția agricolă durabilă și gestionarea durabilă a pădurilor, precum și dezvoltarea unor lanțuri de aprovizionare transparente și durabile și continuarea eforturilor de identificare și aprobare a unor definiții și standarde solide care să asigure un nivel ridicat de protecție a pădurilor și a altor ecosisteme naturale, precum și a drepturilor conexe ale omului.

(5) În domeniile lor de competență respective, Comisia, în numele Uniunii, și statele membre interesate se angajează în dialog și cooperare cu alte țări mari consumatoare, pentru a promova adoptarea unor cerințe ambițioase pentru a reduce la minimum contribuția acestor țări la defrișări și la degradarea pădurilor, precum și condiții de concurență echitabile la nivel mondial.

CAPITOLUL 6

SUSPICIUNI MOTIVATE*Articolul 31***Suspiciuni motivate ale persoanelor fizice sau juridice**

(1) Persoanele fizice sau juridice pot prezenta autorităților competente suspiciuni motivate atunci când consideră că unul sau mai mulți operatori sau comercianți nu respectă prezentul regulament.

(2) Autoritățile competente evaluează, fără întârzieri nejustificate, în mod prudent și imparțial suspiciunile motivate, inclusiv dacă pretențiile sunt întemeiate, și iau măsurile care se impun, inclusiv efectuarea de controale și desfășurarea de audieri ale operatorilor și comercianților, în vederea detectării potențialelor nerespectări ale prezentului regulament și, după caz, luarea de măsuri provizorii în temeiul articolului 23 pentru a împiedica introducerea sau punerea la dispoziție pe piață și exportul a produselor relevante care fac obiectul anchetei.

(3) În termen de 30 de zile de la primirea unei suspiciuni motivate, dacă nu se prevede altfel în dreptul intern, autoritatea competentă informează persoanele menționate la alineatul (1) care au prezentat suspiciunile motivate, în legătură cu măsurile luate cu privire la cererea transmisă, indicând motivele care au stat la baza acestor măsuri.

(4) Fără a aduce atingere obligațiilor în temeiul Directivei (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului (26), statele membre prevăd măsuri de protecție a identității persoanelor fizice sau juridice care prezintă suspiciuni motivate sau care desfășoară investigații cu scopul de a verifica respectarea prezentului regulament de către operatori sau comercianți.

Articolul 32

Accesul la justiție

(1) Orice persoană fizică sau juridică care are un interes suficient, astfel cum este stabilit în conformitate cu sistemele naționale de căi de atac existente, inclusiv în cazul în care astfel de persoane îndeplinesc criteriile, dacă există, prevăzute în dreptul intern, inclusiv persoane care au prezentat o suspiciune motivată în conformitate cu articolul 31, au acces la procedurile administrative sau judiciare de revizuire a legalității deciziilor, acțiunilor sau lipsei acțiunilor autorităților competente în temeiul prezentului regulament.

(2) Prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor de drept intern care reglementează accesul la justiție și celor care impun epuizarea căilor administrative de atac înainte de angajarea unei proceduri judiciare.

CAPITOLUL 7

SISTEMUL DE INFORMAȚII

Articolul 33

Sistemul de informații

(1) Până la 30 decembrie 2024, Comisia instituie și ulterior menține un sistem de informații care conține declarațiile privind diligența necesară puse la dispoziție în temeiul articolului 4 alineatul (2).

(2) Fără a aduce atingere îndeplinirii obligațiilor prevăzute în capitolele 2 și 3, sistemul de informații asigură cel puțin următoarele funcționalități:

- (a) înregistrarea operatorilor, a comercianților și a reprezentanților autorizați ai acestora în Uniune; în cazul operatorilor care plasează produse relevante sub regimul vamal de „punere în liberă circulație” sau „export”, în profilul de înregistrare al acestora se include numărul de înregistrare și identificare a operatorilor economici (EORI), stabilit în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
- (b) înregistrarea declarațiilor privind diligența necesară, inclusiv comunicarea către operatorul sau comerciantul în cauză a unui număr de referință pentru fiecare declarație privind diligența necesară transmisă prin sistemul de informații;
- (c) punerea la dispoziție a numerelor de referință ale declarațiilor existente privind diligența necesară în temeiul articolului 4 alineatele (8) și (9);
- (d) atunci când este posibil, conversia datelor din sistemele relevante pentru identificarea geolocalizării;
- (e) înregistrarea rezultatului controalelor efectuate asupra declarațiilor privind diligența necesară;
- (f) interconectarea cu serviciile vamale prin intermediul mediului aferent ghișeului unic al Uniunii Europene pentru vămi, în conformitate cu articolul 28, inclusiv pentru a permite notificările și cererile menționate la articolul 26 alineatele (6)-(9);
- (g) furnizarea informațiilor relevante pentru a sprijini stabilirea profilului de risc pentru planul de controale menționat la articolul 16 alineatul (5), inclusiv rezultatul controalelor, stabilirea profilului de risc al operatorilor, al comercianților, al produselor de bază relevante și al produselor relevante în scopul identificării, pe baza tehnicilor de prelucrare electronică a datelor, a operatorilor și comercianților care trebuie să facă obiectul unui control în conformitate cu articolul 16 alineatul (5), precum și a produselor relevante care trebuie să fie controlate de autoritățile competente;
- (h) facilitarea asistenței administrative și a cooperării între autoritățile competente, precum și între autoritățile competente și Comisie, pentru a face schimb de informații și date;

(26) Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (JO L 305, 26.11.2019, p. 17).

(i) sprijinirea comunicării între autoritățile competente și operatori și comercianți în scopul punerii în aplicare a prezentului regulament, inclusiv, după caz, prin utilizarea instrumentelor digitale de gestionare a ofertei.

(3) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, norme pentru funcționarea sistemului de informații în temeiul prezentului articol, inclusiv norme privind protecția datelor cu caracter personal și schimbul de date cu alte sisteme informatice. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 36 alineatul (2).

(4) Comisia oferă acces la sistemul de informații respectiv autorităților vamale, autorităților competente, operatorilor și comercianților și, după caz, reprezentanților lor autorizați, în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament.

(5) În conformitate cu politica datelor deschise a Uniunii, Comisia oferă publicului larg acces la seturile de date complete, anonimizate, ale sistemului de informații, într-un format deschis care să fie prelucrabil automat și să asigure interoperabilitatea, reutilizarea și accesibilitatea.

CAPITOLUL 8

REVIZUIRE

Articolul 34

Revizuire

(1) Cel târziu la 30 iunie 2024, Comisia prezintă o evaluare a impactului însoțită, după caz, de o propunere legislativă de extindere a domeniului de aplicare al prezentului regulament pentru a include și alte suprafețe împădurite. Evaluarea include, printre altele, data-limită menționată la articolul 2, în vederea reducerii la minimum a contribuției Uniunii la conversia și degradarea ecosistemelor naturale. Revizuirea include o evaluare a impactului produselor de bază relevante asupra defrișărilor și a degradării pădurilor.

(2) Cel târziu la 30 iunie 2025, Comisia prezintă o evaluare a impactului însoțită, după caz, de o propunere legislativă de extindere a domeniului de aplicare al prezentului regulament la alte ecosisteme naturale, inclusiv la alte terenuri cu stocuri mari de carbon și cu o valoare ridicată a biodiversității, cum ar fi pajiștile, turbăriile și zonele umede. Evaluarea vizează o potențială extindere a ecosistemelor, inclusiv pe baza datei-limită menționate la articolul 2, în vederea reducerii la minimum a contribuției Uniunii la conversia și degradarea ecosistemelor naturale. Revizuirea abordează, de asemenea, necesitatea și fezabilitatea extinderii domeniului de aplicare al prezentului regulament la alte produse de bază, inclusiv la porumb. Revizuirea include o evaluare a impactului produselor de bază relevante asupra defrișărilor și a degradării pădurilor, astfel cum o arată dovezile științifice, și ține seama de modificările consumului.

(3) Evaluarea impactului menționată la alineatul (2) include, de asemenea, o evaluare a oportunității modificării sau extinderii listei produselor relevante din anexa I pentru a se asigura că cele mai relevante produse care conțin, au fost hrănite sau au fost fabricate cu produse de bază relevante sunt incluse în lista respectivă. Respectiva evaluare acordă o atenție deosebită eventualei includeri a biocarburanților (cod SA 3826 00) în anexa I.

(4) Evaluarea impactului menționată la alineatul (2) examinează, de asemenea, rolul instituțiilor financiare în prevenirea fluxurilor financiare care contribuie în mod direct sau indirect la defrișări și la degradarea pădurilor și analizează necesitatea de a prevedea obligații specifice pentru instituțiile financiare în actele juridice ale Uniunii în această privință, ținând seama de orice legislație orizontală și sectorială relevantă existentă.

(5) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 35 pentru a modifica anexa I în ceea ce privește codurile NC relevante ale produselor relevante care conțin, au fost hrănite sau au fost fabricate utilizând produse de bază relevante.

(6) Până la 30 iunie 2028 și, ulterior, cel puțin o dată la cinci ani, Comisia realizează o revizuire generală a prezentului regulament și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în acest sens, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă. Primul dintre rapoarte include, în special, pe baza unor studii specifice, o evaluare privind:

(a) necesitatea și fezabilitatea unor instrumente suplimentare de facilitare a comerțului, în special pentru țările cel mai puțin dezvoltate care sunt puternic afectate de prezentul regulament și pentru țări sau părți ale acestora clasificate ca prezentând un grad standard sau ridicat de risc, pentru a sprijini realizarea obiectivelor prezentului regulament;

- (b) impactul prezentului regulament asupra fermierilor, în special asupra micilor fermieri, a popoarelor indigene și a comunităților locale, precum și eventualul sprijin suplimentar necesar pentru tranziția către lanțuri de aprovizionare durabile și pentru ca micii fermieri să respecte cerințele prezentului regulament;
- (c) extinderea în continuare a definiției degradării pădurilor, pe baza unei analize aprofundate și ținând seama de progresele înregistrate în cadrul discuțiilor internaționale pe această temă;
- (d) pragul pentru utilizarea obligatorie a poligoanelor astfel cum se menționează la articolul 2 punctul 28, ținând seama de impactul său asupra combaterii defrișărilor și a degradării pădurilor;
- (e) modificări ale configurației schimburilor comerciale cu produsele de bază relevante și produsele relevante incluse în domeniul de aplicare al prezentului regulament, atunci când modificările respective ar putea indica o practică de eludare;
- (f) o evaluare a eficacității controalelor efectuate pentru a se asigura că produsele de bază relevante și produsele relevante puse la dispoziție pe piață sau exportate respectă articolul 3.

CAPITOLUL 9

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 35

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 34 alineatul (5) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 29 iunie 2023. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin șase luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 34 alineatul (5) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 34 alineatul (5) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu a formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 36

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁷⁾.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, având în vedere dispozițiile articolului 11 din acesta.

⁽²⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

*Articolul 37***Abrogare**

- (1) Regulamentul (UE) nr. 995/2010 se abrogă de la 30 decembrie 2024.
- (2) Cu toate acestea, Regulamentul (UE) nr. 995/2010 continuă să se aplice până la 31 decembrie 2027 în cazul lemnului și al produselor din lemn, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 995/2010, care au fost obținute înainte de 29 iunie 2023 și introduse pe piață începând cu 30 decembrie 2024 sau după această dată.
- (3) Prin derogare de la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, lemnul și produsele din lemn, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 995/2010, care au fost obținute înainte de 29 iunie 2023 și introduse pe piață începând cu 31 decembrie 2027 trebuie să respecte articolul 3 din prezentul regulament.

*Articolul 38***Intrarea în vigoare și data aplicării**

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Sub rezerva alineatului (3) de la prezentul articol, articolele 3-13, 16-24, 26, 31 și 32 se aplică de la 30 decembrie 2024.
- (3) Cu excepția produselor care intră sub incidența anexei la Regulamentul (UE) nr. 995/2010, pentru operatorii care au fost înființați până la 31 decembrie 2020 sub formă de microîntreprinderi sau întreprinderi mici în temeiul articolului 3 alineatele (1) și, respectiv, (2) din Directiva 2013/34/UE, articolele menționate la alineatul (2) de la prezentul articol se aplică de la 30 iunie 2025.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 31 mai 2023.

Pentru Parlamentul European
Președinta
R. METSOLA

Pentru Consiliu
Președintele
P. KULLGREN

ANEXA I

Produsele de bază relevante și produsele relevante astfel cum sunt menționate la articolul 1

Următorul tabel enumeră mărfurile, astfel cum sunt clasificate în Nomenclatura combinată prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87, care sunt menționate la articolul 1 din prezentul regulament.

Cu excepția subproduselor unui proces de fabricație, în cazul în care acest proces a implicat materiale care nu erau deșeuri, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/98/CE, prezentul regulament nu se aplică în cazul mărfurilor obținute integral din materiale care și-au încheiat ciclul de viață și care, altfel, ar fi fost eliminate ca deșeuri, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din directiva menționată.

Produsul de bază relevant	Produsele relevante
Bovine	0102 21, 0102 29 Bovine vii ex 0201 Carne de vită, proaspătă sau refrigerată ex 0202 Carne de vită, congelată ex 0206 10 Organe comestibile de vită, proaspete sau refrigerate ex 0206 22 Ficat comestibil de vită, congelat ex 0206 29 Organe comestibile de vită (fără limbă și ficat), congelate ex 1602 50 Alt tip de carne prelucrată sau conservată, măruntaie sau sânge de bovine ex 4101 Piei brute de bovine (proaspete sau sărate, uscate, cenușărite, piclate sau altfel conservate, dar netăbăcite, nepergamentate sau altfel preparate), chiar epilate sau șpăltuite ex 4104 Piei tăbăcite sau piei semifinite de bovine, epilate, chiar șpăltuite, dar fără alte prelucrări ex 4107 Piei de bovine, prelucrate după tăbăcire sau după uscare și piei pergamentate, epilate, chiar șpăltuite, altele decât pieile de la rubrica 4114
Cacao	1801 Cacao boabe și spărturi de boabe de cacao, crude sau prăjite 1802 Coji, pelicule (pelițe) și alte resturi, de cacao 1803 Pastă de cacao, degresată sau nu 1804 Unt, grăsime și ulei de cacao 1805 Pudră de cacao, fără adaos de zahăr sau alți îndulcitori 1806 Ciocolată și alte preparate alimentare care conțin cacao
Cafea	0901 Cafea, chiar prăjită sau decafeinizată; coji și pelicule de cafea; înlocuitori de cafea care conțin cafea, indiferent de proporțiile amestecului

Produsul de bază relevant	Produsele relevante
Palmier pentru ulei	<p>1207 10 Nuci și sâmburi de nuci de palmier</p> <p>1511 Ulei de palmier și fracțiunile lui, chiar rafinate, dar nemodificate chimic</p> <p>1513 21 Uleiuri crude de sâmburi de palmier și de babassu și fracțiunile acestora, chiar rafinate, dar nemodificate chimic</p> <p>1513 29 Uleiuri de sâmburi de palmier și de babassu și fracțiunile acestora, chiar rafinate, dar nemodificate chimic (cu excepția uleiurilor brute)</p> <p>2306 60 Turte și alte reziduuri solide din nuci și sâmburi de palmier, chiar măcinate sau aglomerate sub formă de pelete, rezultate din extracția grăsimilor sau uleiului din nuci și sâmburi de palmier</p> <p>ex 2905 45 Glicerol, cu o puritate de minimum 95 % (calculată din greutatea produsului anhidru)</p> <p>2915 70 Acid palmitic, acid stearic, sărurile și esterii lor</p> <p>2915 90 Acizi monocarboxilici aciclici saturați, anhidridele, halogenurile, peroxizii și peroxiacizii lor; derivații lor halogenați, sulfonați, nitrați sau nitrozați (cu excepția acidului formic, acidului acetic, acizilor mono-, di- sau tricloracetici, acidului propionic, acidului butanoic, acidului pentanoic, acidului palmitic, acidului stearic, a sărurilor și esterilor lor, precum și a anhidridei acetice)</p> <p>3823 11 Acid stearic, industrial</p> <p>3823 12 Acid oleic, industrial</p> <p>3823 19 Acizi grași monocarboxilici industriali; uleiuri acide de rafinare (cu excepția acidului stearic, a acidului oleic și a acizilor grași de tal)</p> <p>3823 70 Alcoolii grași industriali</p>
Cauciuc	<p>4001 Cauciuc natural, balată, gutapercă, guayule, chicle și gume naturale similare; sub forme primare sau în plăci, foi sau benzi</p> <p>ex 4005 Cauciuc amestecat, nevulcanizat, sub forme primare sau în plăci, foi sau benzi</p> <p>ex 4006 Cauciuc nevulcanizat sub alte forme (de exemplu, baghete, tuburi și profile) și articole (de exemplu, discuri și inele)</p> <p>ex 4007 Fire și corzi din cauciuc vulcanizat</p> <p>ex 4008 Plăci, foi, benzi, baghete și profile, din cauciuc vulcanizat nedurificat</p> <p>ex 4010 Benzi transportoare sau curele de transmisie, din cauciuc vulcanizat</p> <p>ex 4011 Anvelope pneumatice noi, din cauciuc</p> <p>ex 4012 Anvelope pneumatice reșapate sau uzate, din cauciuc; bandaje, benzi de rulare pentru pneuri și „flapsuri”, din cauciuc</p>

Produsul de bază relevant	Produsele relevante
	<p>ex 4013 Camere de aer, din cauciuc</p> <p>ex 4015 Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte (inclusiv mănuși, mitene și mănuși cu un deget), din cauciuc vulcanizat, nedurificat, pentru orice utilizare</p> <p>ex 4016 Alte articole din cauciuc vulcanizat nedurificat, nementionate în altă parte în capitolul 40</p> <p>ex 4017 Cauciuc durificat (de exemplu, ebonită), sub toate formele, inclusiv deșeurile și resturile; articole din cauciuc durificat</p>
Soia	<p>1201 Boabe de soia, chiar sfărâmate</p> <p>1208 10 Făină și pudră din boabe de soia</p> <p>1507 Ulei de soia și fracțiunile acestuia, chiar rafinate, dar nemodificate chimic</p> <p>2304 Turte și alte reziduuri solide, chiar măcinate sau aglomerate sub formă de pelete, rezultate din extracția uleiului de soia</p>
Lemn	<p>4401 Lemn de foc, sub formă de trunchiuri, butuci, ramuri, vreascuri sau sub forme similare; lemn sub formă de așchii sau particule; rumeguș, deșeuri și resturi de lemn, aglomerate sau nu, sub formă de bușteni, brichete, pelete sau sub forme similare</p> <p>4402 Cărbune de lemn (inclusiv cărbunele din coji sau din nuci), aglomerat sau nu</p> <p>4403 Lemn brut, chiar cojit, curățat de ramuri sau ecarisat</p> <p>4404 Lemn pentru dogărie; prăjini despicate; țărushi și pari din lemn, ascuțiți, nedespicați longitudinal; lemn simplu degroșat sau rotunjit, dar nestrunit, necurbat sau altfel prelucrat, pentru bastoane, umbrele, mânere de scule sau similare; lemn sub formă de eclise, lame, benzi și produse similare</p> <p>4405 Lână de lemn; făină de lemn</p> <p>4406 Traverse din lemn pentru căi ferate sau similare</p> <p>4407 Lemn tăiat sau despicat longitudinal, tranșat sau derulat, chiar geluit, șlefuit sau lipit prin îmbinare cap la cap cu o grosime de peste 6 mm</p> <p>4408 Foi pentru furnir (inclusiv cele obținute prin retezarea lemnului stratificat), foi pentru placaj sau pentru alt lemn stratificat similar și alt lemn tăiat longitudinal, decupat sau derulat, chiar șlefuit, geluit sau lipit cap la cap, cu o grosime de maximum 6 mm</p> <p>4409 Lemn (inclusiv lamele și frizele de parchet, neasamblate), profilat (sub formă de lambă, de uluc, fălțuit, șanfrenat, îmbinat în V, mulurat, rotunjit sau similare), în lungul unuia sau mai multor canturi, fețe sau capete, chiar geluit, șlefuit sau lipit prin îmbinare cap la cap</p> <p>4410 Plăci aglomerate, panouri numite „oriented strand board” (OSB) și panouri similare (de exemplu, panourile numite „waferboard”), din lemn sau din alte materiale lemnoase, chiar aglomerate cu rășini sau cu alți lianți organici</p> <p>4411 Panouri fibrolemnoase sau din alte materiale lemnoase, chiar aglomerate cu rășini sau cu alți lianți organici</p>

Produsul de bază relevant	Produsele relevante
	<p>4412 Placaj, panouri furniruite și lemn stratificat similar</p> <p>4413 Lemn densificat, în blocuri, scânduri, lame sau sub formă de profile</p> <p>4414 Rame din lemn pentru tablouri, fotografii, oglinzi sau obiecte similare</p> <p>4415 Lăzi, lădițe, coșuri, cilindri și ambalaje similare din lemn; tambure pentru cabluri, din lemn; paleți simpli, boxpaleți și alte platforme de încărcare, din lemn;</p> <p>grilaje pentru paleți, din lemn</p> <p>(alte materiale decât cele de ambalaj, utilizate exclusiv ca ambalaj pentru suportul, protecția sau transportul unui alt produs introdus pe piață)</p> <p>4416 Butoaie, cuve, putini și alte produse de dogărie și părțile lor, din lemn, inclusiv doagele</p> <p>4417 Unelte, suporturi și mânere de unelte, monturi de perii, mânere de mături sau de perii, din lemn; forme, calapoade și șanuri pentru încălțăminte, din lemn</p> <p>4418 Lucrări de tâmplărie și piese de dulgherie pentru construcții, inclusiv panouri celulare, panouri asamblate pentru acoperit podeaua și șindrile („shingles” și „shakes”) din lemn</p> <p>4419 Articole de masă sau de bucătărie din lemn</p> <p>4420 Lemn marchetat și lemn încrustat; sipete, casete și cutii pentru bijuterii sau argintărie și articole similare, din lemn; statuete și alte obiecte de ornament, din lemn; articole de mobilier din lemn, necuprinse la capitolul 94</p> <p>4421 Alte articole din lemn</p> <p>Celuloză și hârtie, prevăzute la capitolele 47 și 48 din Nomenclatura combinată, cu excepția celor pe bază de bambus și a produselor reciclate (deșeuri și resturi)</p> <p>ex 49 Cărți, ziare, imagini imprimate și alte produse ale industriei de imprimare, manuscrise, texte dactilografiate și schițe sau planuri, din hârtie</p> <p>ex 9401 Scaune (cu excepția celor de la poziția 9402), chiar transformabile în paturi și părțile lor, din lemn</p> <p>9403 30, 9403 40, 9403 50, 9403 60 și 9403 91 Mobilă din lemn și părți ale acesteia</p> <p>9406 10 Construcții prefabricate din lemn</p>

ANEXA II

Declarație privind diligența necesară

Informațiile care trebuie să fie incluse în declarația privind diligența necesară în conformitate cu articolul 4 alineatul (2):

1. Numele și adresa operatorului și, în cazul produselor de bază relevante și al produselor relevante care intră sau ies de pe piață, numărul de înregistrare și identificare a operatorilor economici (EORI) în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
 2. Codul din Sistemul armonizat, descrierea liberă, inclusiv denumirea comercială precum și, după caz, denumirea științifică completă, și cantitatea de produs relevant pe care operatorul intenționează să îl introducă pe piață sau să îl exporte. Pentru produsele relevante care intră sau ies de pe piață, cantitatea se exprimă în kilograme de masă netă și, după caz, în unitatea suplimentară prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 în raport cu codul din Sistemul armonizat indicat sau, în toate celelalte cazuri, este exprimată în masă netă precizând o estimare sau o abatere în procente sau, după caz, în volum net sau în număr de unități. O unitate suplimentară este aplicabilă atunci când este definită în mod consecvent pentru toate subrubricile posibile încadrate la codul din Sistemul armonizat menționat în declarația privind diligența necesară.
 3. Țara de producție și geolocalizarea tuturor parcelelor de teren de pe care au fost obținute produsele de bază relevante. Pentru produsele relevante care conțin produse de origine bovină sau au fost fabricate din produse de origine bovină și pentru astfel de produse relevante care au fost hrănite cu produse relevante, geolocalizarea se referă la toate unitățile în care au fost ținute bovinele; pentru toate celelalte produse relevante cuprinse în anexa I, geolocalizarea se referă la parcelele de teren. În cazul în care un produs relevant conține sau a fost fabricat din produse de bază obținute de pe parcele de teren diferite, se include geolocalizarea tuturor parcelelor de teren în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (d).
 4. Pentru operatorii care fac trimitere la o declarație privind diligența necesară existentă în conformitate cu articolul 4 alineatele (8) și (9), numărul de referință al unei astfel de declarații privind diligența necesară.
 5. Textul: „Prin transmiterea acestei declarații privind diligența necesară, operatorul confirmă faptul că s-a exercitat diligența necesară în conformitate cu Regulamentul (UE) 2023/1115 și că s-a constatat un risc zero sau doar un risc neglijabil ca produsele relevante să nu fie conforme cu articolul 3 litera (a) sau (b) din regulamentul menționat.”
 6. Semnătura în următorul format:
„Semnat pentru și în numele:
Data:
Numele și funcția: Semnătura:”.
-